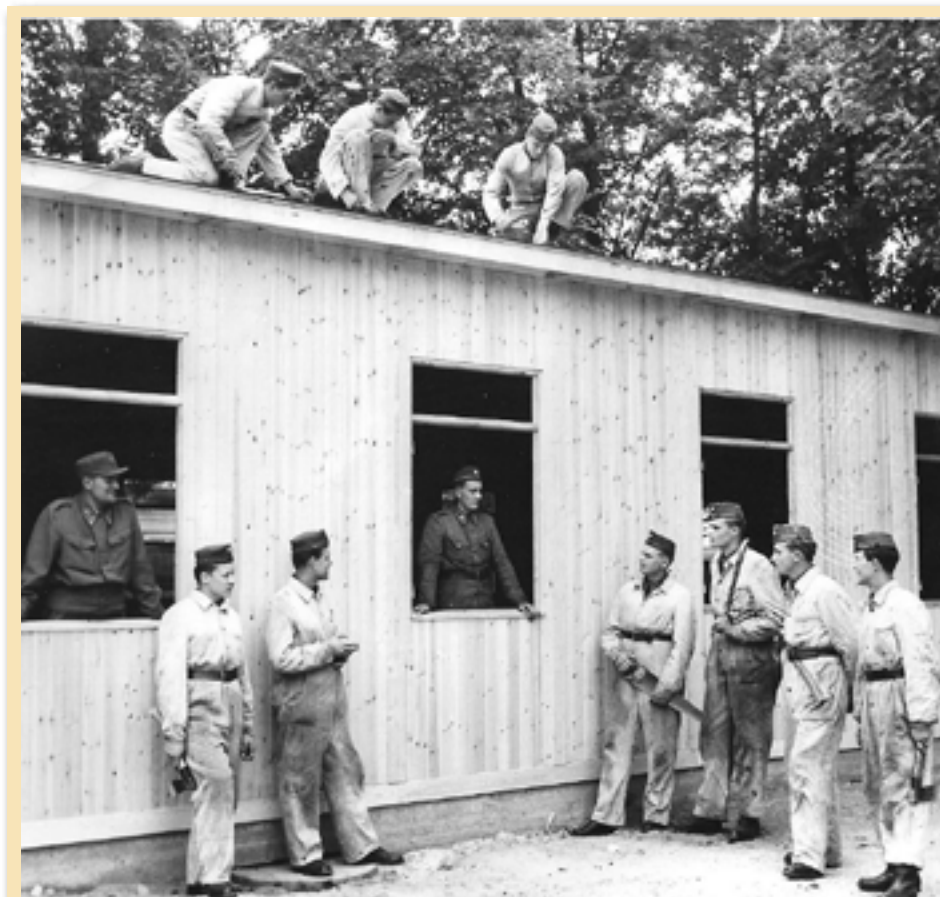

VETOAKSELI

1/2021

Kuva 40 vuoden takaa. Mahtaako kukaan muistaa? Kiltalehti aloitti toimintansa tasan 40 vuotta sitten ja silloin ensimmäisenä kansikuvana oli juuri tämä kuva. Kuvassa 2. Erillisen Autokomppanian miehet rakentavat Sirkkalan sotilas-kotia komppanian päällikön, kapteeni Allan Sirkkilän johdolla. Tuolloisesta kansikuvan valinnasta voi päätellä, että kiltä halusi pitää kiinteää yhteyttä "omaan" joukko-osastoonsa eli autokomppaniaan. Lehtemme alkuvaiheista lisää sisäisivuilla.

FORDIT MYY JA HUOLTAAN

FordStore
LAAKKONEN TURKU

Nikkarinkatu 1, 21280 Raisio • Puh. 010 214 7850 • Ma-pe 9-18, la 10-15

AUTOJOUKKOJEN TURUN KILTA RY

Vetoakseli - Killan tiedotuslehti

ISSN 1796-1467

40. vuosikerta

Nro 1 / 2021

Ilmestymispäivä 17.2.2021

Seuraava Vetoakseli-lehti ilmestyy 19.5.2021. Siihen tarkoitettu aineisto on toimitettava killan toimistoon 4.5.2021 mennessä. Materiaalia voi lähettää myös sähköpostilla osoitteella vetoakseliesko@gmail.com
Vetoakselin ilmoitushinnat ja koot: www.ajkturku.net/arkisto/yleinen/tiedotteet/

TOIMITUS

päätoimittaja Esko Kujanpää
0400 488 564
vetoakseliesko@gmail.com

TOIMITUSKUNTA

Marja Hautalahti, marja.hautalahti@gmail.com. Björn Ahti, nalle@bratie-to.fi. Ari Laaksonen, isannointiari@gmail.com. Antti Joutsela, antti.joutsela@pp.inet.fi. Mauno Lindgren, mau.lindg@gmail.com. Kauko Kaskinen, kauko.kaskinen@gmail.com. Voitto Suvila, voitto.suvila@saunalahti.fi. Kauko Saarinen, kaukos1@gmail.com. Seppo Punna, seppo.punna@pp.inet.fi. Arto Wallenius, arto.j.wallenius@gmail.com. Antti Ahola, ahola.antti@gmail.com. Markku Laine, markkuvoitto.laine@jippii.fi. Lassi Suvila, lassisuvila@gmail.com.

Taitto: Etusivupaja Lieskivi, veli@etusivupaja.fi

PAINOAIKKA

Eura Print Oy, PL 5, Antinkuja 1,
27511 EURA

KILLAN TILINUMERO

Iban: FI 42 5316 0820 0188 83
Y-tunnus 0997906-7
Killan matkat tilinumero
Iban: FI 20 5316 0820 0188 91

KILLAN TOIMISTO

Ylänekatu 16 I, 20540 Turku.
Puh. 02 237 7945
Avoimna keskiviikkoisin
klo 18.00 – 20.00
kilta@ajkturku.net
<http://www.ajkturku.net>

KILLAN JOHTO

Puheenjohtaja
Seppo Punna, 0400 565 039
seppo.punna@pp.inet.fi

1. varapuheenjohtaja
Markku Laine, 050 329 6459
markkuvoitto.laine@jippii.fi

2. varapuheenjohtaja
Arto Wallenius, 044 292 7233
arto.j.wallenius@gmail.com

Sihteeri

Ari Laaksonen, 0400 698 650
isannointiari@gmail.com

Taloudenhoitaja ja kirjanpidon hoitaja
Mauno Lindgren, 0400 720 195
mau.lindg@gmail.com

Toiminnanjohtaja

Björn Ahti, 040 556 9099
nalle@bratie.to.fi

KILLAN YHTEYSHENKILÖT:

SALOSSA

Samuli Harttio, 040 543 3007

PORISSA

Kauko Saarinen, 0400 595 589

HUITTISISSA

Jukka Männistö, 0440 533 797

LOIMAALLA

Voitto Suvila, 050 328 7865

NAISTEN OSASTO

Marja Hautalahti, 050 359 2731
marja.hautalahti@gmail.com

KILTAMESTARIT

Antti Ahola, 0400 437 455
ahola.antti@gmail.com

Eero Huisko, 040 503 1672
eero.huisko@gmail.com

Kauko Kaskinen, 040 508 2846
kauko.kaskinen@gmail.com

Jukka Rantanen, 050 592 4418

Åke Saarikko, 0500 922 277

Henry Haarala, 0400 822418

henry.haarala@gmail.com

Onni Sarjomaa, 0400 821 180

onni.sarjomaa@gmail.com

Kauko Saarinen, 0400 595 589

kaukos1@gmail.com

www.ajkturku.net

Matka
VIITALA

**TERVETULOA
MATKAAN!**

FATBIKE PYÖRIEN VUOKRAUS
Harjureitille ja Tyky/Tyhy päivät
JA KATSO MATKOJA NETISTÄ!

www.virttaabikes.fi 044 0405140

www.matkaviitala.fi 044 0405140

Kansalaisten maanpuolustustahto on tärkeä asia

Autojoukkojen Turun killan säännöissä sanotaan killan yhdeksi tärkeimmistä toiminnan kohteista autojoukoissa tai niitä vastaavissa Suomen Puolustusvoimien joukko-osastoissa palvelleiden maanpuolustustahtoon vaaliminen.

Kansalaistemme maanpuolustustahtoa mittaa säännöllisesti Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunta mielipidekyselyjä tekemällä. Perinteinen kysymys on: ”Jos Suomeen hyökätään, niin olisiko suomalaisten mielestänne puolustauduttava kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta?”

Vuosikymmenten ajan kyselytulokset ovat keroneet, että suomalaisten maanpuolustustahto on korkealla tasolla.

Tosin aivan viimeisimpinä aikoina ovat tulokset laskeneet hitusen korkeimmista luvuista.

Viime vuoden loppupuolella julkaistiin kirja, jossa ensimmäistä kertaa arvostetut tutkijat selvittävät mielipiteitä maanpuolustustahtosta ja sen mittauksen ongelmista.

Tässä Vetoakselissa kerrotaan uutuuskirjasta ja siinä esitetyistä maanpuolustustahtoon vaikuttavista uusistakin näkökulmista.

Jo sääntöjensäkin perusteella Autojoukkojen Turun killan tulee olla kiinnostunut kansalaisten maanpuolustustahtoon vaikuttavista näkemyksistä.

Vetoakselia 40 vuotta

Kiltalehtemme, nykyisin nimeltään Vetoakseli, täyttää tänä vuonna 40 vuotta.

Yleisesti killan omaa tiedotuslehteä pidetään merkittävänä killan toimintaa tukevana juttuna. Siinä parhaiten menevät perille killan ilmoitukset tulevasta toiminnasta, ja lisäksi kerrotaan jo järjestetyistä tapahtumista.

Nyt Vetoakselin juhluvuonna tapahtumista kertovia juttuja ei valitettavasti ole korona-taudin takia.

Lehti onkin sisällöltään juuri nyt melko paljon aikakauslehden tyyppinen. Kirjoitukset toki lähes aina kertovat asioista, jotka sivuavat killan toimintaa, joskus ihan läheisesti, joskus hieman kauempaa.

Juttujen kirjoittajat ansaitsevat kiitokset ja korkean hatunnoston. Kaikki lehteen tulleet jutut on kirjoitettu ilman palkkaa. Arvelen, että parhaimmista jutuista tavalliset aikakauslehdet maksaisivat tuntuvia summia. Kiitos kirjoittajat, toivottavasti teillä tulevaisuudessakin riittää aiheita, ideoita ja ahkeruutta!

PÄÄTOIMITTAJA

KOLAREITA SATTUU

Kaikkien automerkkien

- peltikorjaamopalvelut
- maalaamopalvelut
- tuulilasin vaihtopalvelut
- sijaisautopalvelu

Tee sähköinen vahinkoilmoitus osoitteessa www.incar.fi

Kaikki automerkit - kaikki vakuutusyhtiöt

ME AUTAMME

InCar Rahoitus €

Helppo ja joustava. Saat aina 30–60 päivää korotonta ja kulutonta maksuaikaa.

InCar Turku

Kuormakatu 17, 20380 Turku, puh. 0300 247 248
Tiemestarinkatu 5, 20360 Turku, puh. 0300 247 249

InCar Oy on vuonna 1991 perustettu kolarivaurioiden korjaamiseen erikoistunut täyden palvelun autovaurio-korjaamo. Toimimme valtakunnallisesti yli 20 toimipisteessä.

www.incar.fi

**Viihtyisiä
matkoja
Muurisen
kyydissä!**

Isännöimme lukuisia liikekeskuksia ja arvokiinteistöjä aivan Turun keskustassa. Isännöinti-Saarto vaalii turkulaisia perinteitä ja pitää huolta siitä, että Turun arvokiinteistöjen pitkät perinteet jatkuvat vielä kauan tulevaisuuteen.

- Uudenmaankatu 6 a 1, 20500 Turku
Puh. 02 511 8500
Fax 02 469 3115
- Isännöinti-Saarto Helsinki Oy
Käenkuja 8 A 46, 00500 Helsinki
Puh. 010 5251180

www.isannointi-saarto.fi

Pekka Häkkinen
Teknikko
Järjestelmäasiantuntija

**Autokatu 1
20380 TURKU**

Autosähkö- ja dieselhuolto

Puh. (02) 253 8447
(02) 536 9222
Fax (02) 238 7490
www.asdhakkinen.com
Email: asdhakkinen@kolumbus.fi

BOSCH

**dieseltekniikan
edelläkävijä**

Pysäköi turvallisesti

Olen viime aikoina parkkipaikalla odotellessani alkanut seurata tarkemmalla silmällä saapuvien autojen pysäköintiä ja myös poistuvien edesottamuksia.

Lähinnä mielenkiinto heräsi siitä syystä, että lähes puolet korvatuista liikennevahingoista tapahtuu pysäköintialueilla, 44 prosenttia vuonna 2018. Ja useimmiten peruuttamisen yhteydessä. Tiedot perustuvat vakuutusyhtiöiden liikennevahinkotilastoon sekä Onnettomuusinstituutin raporttiin.

Tämähän on asia joka vaikuttaa meidän jokaisen vakuutusmaksuihin.

Siis mitä tehdä. Omasta mielestäni turvallisinta on peruuttaa pysäköintiruutuun tai ajaa sen läpi seuraavaan tyhjään ruutuun. Peruuttaminen ruutuun kyllä onnistuu kun sitä jonkun kerran harjoittelee. Omalla pihalla turvallisestikin.

Tästä vaimoni on kyllä eri mieltä, ja hän suosii juuri läpiajoa aina kun mahdollista. Useimmiten kyllä löytyy paikkoja, joissa edessä olevassa ruudussa on tyhjää. Tärkeintä on saada auto niin että pois lähtiessä ei tarvitse peruuttaa.

Peruuttamisen apuvälineitä on nykyautoissa runsaasti: on kamerat ja tutkat, mutta varmin on kuitenkin kuljettajan kääntyvä pää. Tähän viimeksi mainittuun harvemmin kertyy lumisohjoa tai muuta lokaa haittaamaan laitteen luotettavuutta. Ihminen ennakoi myös alueilla jalankulkijat ja muut liikkujat teknistä laitetta luotettavammin, useasti. Tämä on oma mielipiteeni, ja on varmasti monta toisenlaista.

Jokin aika sitten lähipiirissäni nuori nainen kolhi autoaan parkkihallissa, ja hänen mielestään se tolppa siihen vain ”ilmestyi” pysäköinnin aikana. Että näin.

Kiire on yksi tekijä joka myös vaikuttaa pysäköimiseen. Onko meillä niin kiire ettemme ehdi rauhallisesti tulla ja poistua parkkialueilta? Jos mietimme asiaa, voi olla että jokin onnettomuus vältettäisiin. Sekin olisi meille kaikille hyväksi.

Turvallisia pysäköimisiä.

*Mukavaa alkanutta vuotta,
koronavapaata kesää odotellessa.*

SEPPE PUNNA

- Laaja valikoima perinnelistoja eri aikakausilta
- Maalaus- ja sisustustarvikkeet
- Saha- ja höylätavarat
- Levyt ja eristeet
- Harkot, teräkset ja laastit
- Kestopuut

Katso päivän tarjoukset kotisivuiltamme
www.hakulanpuu.fi

 **Hakulan
Puu Oy**

Avoinna: Ma-To 7-17, Pe 7-18, La 9-14

Rantatöyryntie 31, 21420 Lieto, puh. (02) 489 2100

"Kärsitkö toispuoleisesta särystä selässä tai pakarassa. Kipua voi tuntua myös lonkan sivulla tai edessä. Vaiva saattaa heijastella reiteen, polveen tai sääreen."

**Älä turhaan kärsi!
Tule suoraan
erikoisosajalle!**

Arto Jokela
Fysioterapeutti OMT,
Lonkkaspecialisti

Ajanvaraus:
050-5907412 tai fysios.fi
050-4707395 tai liedonfysioterapia.fi

www.lonkkavaiva.fi

Käsityöläiskatu 4 a, Turku | Kruuvikalluri 3, Lieto

**ME VÄLITÄMME!
KAUPPA KÄY!
NYT TARVITAAN MYYTÄVÄÄ!**

Aatos Huhtala
Gsm 0400 226 898
Puh 02 284 5320
aatos.huhtala@listing.fi

Jari Huhtala
Gsm 040 578 5502
jari.huhtala@listing.fi

Yksityistä kiinteistönvälitystä jo vuodesta 1979.

LKV [A]

AIRISTON ASUNTOKESKUS OY
Puutarhakatu 16A 5.krs 20100 Turku p. 2845320

www.listing.fi

FORD TRANSIT TRAIL-MALLIT

LEVORANTA

Kauppakaari 10, Sastamala, p. 03-512 7710
www.fordstorelevoranta.fi

Metallitie 1, Rauma, p. 03-512 7770
Meille ehdit, ark. 8-18.30, la 10-15

Ford Transit Custom Trail Van hinta alk. 39.199,92 € (340 2.0 130 hv M6 L2H1 Trail Van, CO₂-päästöt 207 g/km) ja Ford Transit Trail AWD Van alk. 49.713,88 € (350 2.0 130 hv M6 AWD L2H2 Trail, CO₂-päästöt 269 g/km). Hinnat sis. toim.kulut 600 €. Transit Custom Van TDCi-malliston CO₂-päästöt 186–242 g/km ja EU-keskikulutus 7,1–9,3 l/100 km. Ford Transit Van -malliston CO₂-päästöt 215–305 g/km ja EU-keskikulutus 8,2–11,3 l/100 km. Ford Takuu 5 vuotta / 150 000 km tai 2 vuotta ilman km-rajaa. Hinnat 1.1.2021 hinnaston mukaan.

Killan tiedotuslehti täyttää 40 vuotta

Vetoakseli tavoittaa jokaisen killan jäsenen

Killan tiedotuslehden syntyminen ja alkutaival ei aikanaan ollut mikään helppo juttu, vaikka ajatuksella oli vankkaakin kannatusta. Lehti-hankkeen vastustajat pelottelivat suurilla taloudellisilla menoilla, joista killan ei uskottu selviytyvän.

Killan asioista kerrottiin ennen omaa lehteä kahdesti vuodessa lähetetyllä jäsenkirjeellä, ja monet pitivät tuota toimintatapaa riittävänä.

Useiden kiltalehden perustamiseksi tähtävien aloitteiden jälkeen killan johtokunta päätti 11.2.1981 oman tiedotuslehden perustamisesta kiltaveli Reino Pispasen esityksen pohjalta.

Pispasen lisäksi lehden perustamista ovat vanhojen asiakirjojen mukaan olleet tukemassa kiltaveli Lasse Jaatinen ja killan puheenjohtaja Erkki Santavirta.

Lehden nimi oli tuolloin Autojoukkojen Turun kilta. Ensimmäiseksi päätoimittajaksi oli lupautunut uutta hanketta pontevasti eteenpäin vienyt Reino Pispasen, joka olikin tuossa tehtävässä 10 vuotta.

Alkuaikoina postituksesta vastasi Raimo Koskinen. Toimituskuntaan kuuluivat lisäksi Reijo Korhonen, Seppo Toivonen, Esko Pitkänen sekä Matti Lipitsäinen.

Ensimmäisen lehden kansikuvana oli myös tämän lehden kansikuva, eli autokompanian mie-

het rakentamassa Sirkkalan sotilaskotia. Hyvin oli rakennettu, sillä parakkimaisen sotilaskodin piti olla paikallaan vain muutaman vuoden ajan. Se oli siinä kuitenkin, hyvin sotilaita palvellen, kymmeniä vuosia.

Ensimmäisessä lehdessä esiteltiin lehden toimistunkunta. Muu sisältö koostui päätoimittaja Pispasen, killan puheenjohtajan Erkki Santavirran, killan toiminnanjohtajan Allan Sirkkilän ja 2.Er.AutoK:n päällikön majuri Aulis Kurjen kirjoituksista. Killan osastot kertoivat tuolloinkin toiminnastaan. Jäsenien merkkipäivät ovat olleet vakiotavaraa jo ensimmäisestä lehdestä lähtien.

Sivumäärä ei ollut järin suuri, tavoitteena oli 12 – 16 -sivuinen lehti.

Lehti painettiin Turussa kirjapaino Litovalossa, jossa toiminta pelasi erittäin hyvin. Postitus tuohon aikaan oli ihan oma lukunsa. Siitä ehkä seuraavissa lehdissä lisää.

Vuonna 2005 Autojoukkojen Turun kilta -lehti sai uuden nimen. Siitä tuli Vetoakseli. Lehden nimeämisestä käytiin myös kiivas ja ehkä ihan turhanpäiväinen ottelu. Tähänkin asiaan voidaan palata kuluvan vuoden aikana.

ESKO KUJANPÄÄ

Kaarinan Autokoulu

- Ajokortti- ja liikenneturvallisuuskoulutukset
- Ammattipätevyyskoulutukset (myös perustaso)
- Lääkärin määräämät ajotaidon arvioinnit

Vastuullista liikenneturvallisuustyötä jo vuodesta 1972!

ISO 9001

SERTIFIITU

LAATUJÄRJESTELMÄ

040 7401827

Oskarinaukio 3 C

www.kaarinanautokoulu.fi

hemmo.sankari@kaarinanautokoulu.fi

**KAAFIN
AUTOKOULU**

Lemmenjoella 1982, osa 1

Retki kultamaihin ja Kaapinjouni

Oli juhannuksen alusviikko vuonna 1982. Pikajuna jyskytti pohjoiseen kyydissään Paavo Härö, Eero Jussila ja minä. Eeron Mersu teki taivaltaan autovaunussa. Matkan alkaessa emme vielä tienneet, minne olimme menossa. Vasta Tampereelle tultaessa päätimme suunnata Lemmenjoelle, jossa olisi meille ennen kokemattomia kultamaita ja laakeita tuntureita, opaskirjan mukaan jyrkämöitä ja skaidimaita.

"Tulheet Atlantin yli", arveli Kaapinjouni Itävallan pojista. Kuva on otettu retkemme loppuvaiheesta, kun Jouni toi meidät veneellään yli Lemmenjoen.

Lemmenjokivarren pienestä Njurgalahden kylästä saimme kohtuuhinnalla Juhani Jompasen kyytiin Petronellaksi nimetyllä pitkänhuiskealla ja kapealla veneellään. Ajoimme moottorikyydillä viitisentoista kilometriä vastavirtaan Ravadasjärven kämpälle.

Paikka oli upea. Lemmenjoki virtasi edessä rauhallisena suvantojärvenä, taustalla nousi rantapenger ylväine keloineen ja mäntyineen ja vajaan kilometrin päästä kuului 30 metriä korkean Ravadaskönkään rauhoittava kohina.

Kaapinjouni ja puiden henget

Ravadasjärven kämpällä tapasimme mielenkiintoisen miehen, aidon lapinmiehen, joka oli varkau-telaisen kesävieraansa kanssa tullut kalaan. Kun lapinmies oli hieman sivummalla, varkau-telainen arvuutteli, tiesimmekö kuka tuo mies oli ja minkä ikäinen.

"Hän on Kaapinjouni, kirkonkirjoissa Jouni Aikio, nykyinen Kaapinjounin isäntä", selitti mies. Tiesin, että Jounin isä, Jouni Gabrielinpoika Aikio oli ollut Kekkosen kaveri ja presidentin linnan itsenäisyyspäivän vieras. Hänellä oli sodan aikaan ollut Inarin suurin porokarja ja hän oli lahjoittanut armeijalle niin paljon lihaa, että oli siitä hyvästä saanut Suomen Valkoisen Ruusun ritarimerkin. "Pojan" iäksi veikkailimme jotakin viittäkymppiä ja yllätyimme, kun kuulimme lapinmiehen olevan jo 76 vuotta. Hän oli niin ketterä, että siitä paikasta olisimme hyväksyneet hänet mukaamme patikoi-maan.

Ravadaksen kämpän toisen huoneen olivat val-lanneet saksaa puhuvat nuorukaiset. Jouni kävi seurustelemassa poikien kanssa, vaikka yhteistä kieltä ei ollut. Jouni oli puhunut suomea ja saamea ja pojat olivat laulaa luikauttaneet saksaksi. "Saksalaisia", hän totesi palattuaan. Olin jo selvittänyt, että pojat olivat Itävallasta ja saatoin Jounia valistaa. "Kovia poikia, tulheet Atlantin yli", Jouni kuittasi ja napitti ruskeilla silmillään niin, etten

**Ravadasjärvellä
oli komea kämpppä,
joka tarjosi yösjän
mennen tullen.
Vaelluskaveri Paavo
Härö oikealla.**

tiennyt, oliko tuo tosissaan vai kujeiliko.

”Näin vähän jos oisi muinoin ollu kallaa ja riistaa, olis Lapin kansa kuollu nälkhään jo ajat sitten”, Jouni arveli. Nyt kelpasi jo haukikin, joka ennen Lapissa heitettiin pois ja jota haukuttiin jänkhäkoiraksi. ”Siitä met teemmä lohia ja jos väri ei kelpaa, sitä voipi varovasti korjata puolamarjalla.”

Iltasella kävin rannassa pesemässä hampaitani ja sain puolittain salaa seurata omalaatuista näytelmää. Jouni kiersi petäjän luota toiselle, taputteli puita ja puhui niille. ”Vaan on siinä hyä petäjä, kaunis puu.” Sitten hän huomasi ruhjeet puun pinnassa ja jatkoi: ”Valhmiiksi on höylättykin, on hyä puu.” En yrittänytäkään väheksyä lapinmiehen iltariittiä, mutta silti Jouni halusi selvittää ja tällä kertaa täysin vakavissaan: ”Ei piä halveksia vanhoja taikoja. Niissä on paljon tietoa, perimätietoa, meän kulttuuria.”

Tulimme tapaamaan Jounin vielä uudelleen retkemme loppuvaiheessa, kun osuimme Kaapinjounin taloon ja saimme Jounilta kyydin Lemmenjoen yli Njurgalahteen automme luo.

Jäkälä-äytsin rikottu maisema

Lemmenjoen keskeisimmät kultapaikat ovat Morgam, josta kultaryntäys sai alkunsa, kun Raittilan kolme veljestä Uula, Veikko ja Niilo vuonna 1945 löysivät sieltä kultaa, sekä Miessi ja Jäkälä-äytsi eli Jäkäläkuru. Tarkoituksenamme oli lähinnä vaeltaa erämaassa mutta sopivan reitin valitsemalla voisimme katsastaa myös kullankaivuun paikkoja. Päätimme aloittaa Jäkäläkurstusta, jonka

keskivaiheille johti Ravadakselta kahdeksan kilometrin polku.

Rinkan remmit natisten nousimme rinteeseen ja saimme hien pintaan. Ylitimme Ravadasjoen ja sen jälkeen vielä vuolaamman Maddib Ravadaksen, molemmat kahlaamalla. Onneksi rannalla oli valmiina tukisauvoja, sillä ilman tukea liukas pohjakivi ja rinkan heilahdus olisi helposti suistanut kulkijan veteen. Jäkälä-äytsissä tulimme ensimmäiseksi palaneen kämpän raunioille. Keskellä raunioita oli kullankaivajien kokoama muistomerkki, johon kiinnitetty laatta kertoi traagisen tarinan: ”Kultamies Veikko Nevalainen huuhtoi kultaa Lemmenjoella 1948 – 1978. Paloi tässä mökkinsä mukana 29.9.1978.” Nevalaisella oli ollut erikoinen tapa kuljettaa tavaroitaan kolmessa repussa, joista yhtä hän vei aina kerrallaan eteenpäin ja palasi sitten hakemaan seuraavaa.

Nevalaisen, Pellervo ”Pelle” Kankaisen ja Yrjö ”Karhu” Korhosen valtauksat ja mökit sijaitsivat sikäläisen mittapuun mukaan melko lähellä toisiaan. Kankaisen kämpän kohdalla maasto oli aivan rikkirevitty. Kullervo ”Kulta” Korhonen oli tuonut 1950-luvun alussa Jäkäläkuruun kaivinkoneen ja oli näin jättänyt kauniiksi kehuttuun kuruun ikuisesti säilyvät jäljet. Kulta-Korhonen oli Lapin Kullankaivajain Liiton ensimmäinen puheenjohtaja ja muutenkin arvostettu kultamies, mutta joutui lopulta pakenemaan velkojiaan aina Venezuelaan asti. Vuonna 1976 hänet kuitenkin oli kutsuttu Tankavaaran kullanhuhdontakisoihin kunniavieraana ja saamiset oli unohdettu.

Kaksi vuolaasti virtaavaa jokea, Ravadas ja Maddib Ravadas, on kahlaten ylitetty. Eero Jussila (vasemmalla) ja Paavo Härö lepotauolla.

Pelle Kankainen oli kenties Jäkäläkurun legendaarisin hahmo. Hän oli ollut vaalea, punapartainen, myhäilevä ja kaikin puolin kookas mies. Kultaa hän ei useinkaan vaivautunut kaivamaan, seuraili vain muitten touhuja. Hänelle riitti, kun

Ravadasköngäs, putouskorkeus 30 metriä, on Lapin korkeimpia. Paavo Härö mittatikkuna kosken partaalla.

sai nukkua kullan päällä.

Yrjö ”Karhu” Korhonen oli rakentanut kotinsa ylimmäksi Jäkäläojan varteen. Laudoitetuin seinä se vaikutti Kankaisen ikääntyneen hirsikämpän jälkeen suorastaan nykyaikaiselta. Ketään ei ollut paikalla, mutta huuhdontarännit olivat aivan kunnossa. Karhu-Korhonen oli ryhtynyt käymään hakulla, rautakangella ja lapiolla uudelleen läpi kaimansa konekaivuun jälkiä ja tiettävästi hyvin tuloksin. Lisänimensä hän oli saanut kaadettuaan kuusi karhua Lemmenjoella.

Jäkäläpään lentokentällä

Polkumme olisi jatkunut Morgamojalle, josta siis koko Lemmenjoen kultahistoria alkoi. Me emme vielä sinne kiirehtineet, vaan otimme suunnan luoteeseen kohti kartassamme Jäkäläpään rinteeseen merkittyä lentokenttää. Mikä ihmeen lentokenttä oli täällä erämaassa? Erittäin epätasainen 500 metrin ”kiitorata” oli saatu aikaan raivaamalla pahimmat esteet ja merkitsemällä laskupaikka keltaisiksi maalatuin kivin. Myöhemmin rata on tiettävästi sorastettu. Ilta-Sanomat nimesi venäläisten aikoinaan rakentaman Hangon lentokentän Suomen karuimmaksi. Eivät olleet käyneet Lemmenjoella.

Lentopaikka oli rakennettu 480 metrin korkeuteen kullankaivajien huoltamista varten ja sitä on käytetty myös kansallispuiston tarpeisiin. Jäkäläpäälle ovat saaneet laskeutua vain Inarin taksikoneet ja nekin erikoisluvalla. Olipa Jäkäläpäällä oikein ”terminaalikin”, laudoista kyhätty mökki ja sen suojissa erämaapuhelin.

**Jäkäläpään lento-
kentän "kiitoradalla"
kirjoittaja vasemalla,
sitten kullankaivaja
Esa Kujala ja hänen
"tungraffinsa" Tapio
Aarre-Ahtio.**

Keittelimme parhaillaan kahvia, kun kämppään työntyivät kaksi hurjan näköistä miestä. Toinen oli kookas kuin ladonpuolikas, tukka ja parta pitkät, hikinauha otsan ympärillä. Toisella oli nahkahattu ja siinä kookas sulka. Ahavoitunut pinta kertoi ulkosalla olostaan. Miehet tervehtivät. Minä sain ensimmäisenä suuni auki: "Kultamiehiä vissiin?" Iso mies vastasi: "Joo! Tai niin, toi Esa. Mä olen vaan hänellä tungraffina." Miehet olivat tulleet puhelimeen. Oli asiaa sivistykseksi.

Esaksi puhuteltu osoittautui Esa Kujalaksi, joka kaivoi Pehkosenkurussa Puordnajohkan alkulatoilla. Toinen mies oli näyttelijä Tapio Aarre-Ahtio, joka tosiaan oli Kujalalla renkinä kiviä vääntämässä ja samalla laihtumassa Ahaa Teatterin Elviksen roolia varten. Kerroin tuntevani päällisin puolin hänen isänsä Ilmarin ja veljensä Eskon, jotka olivat Turun kaupunginteatterin näyttelijöitä.

Kujala oli kiinnostunut siitä, miltä Jäkälä-äytissä nyt näytti ja keitä olimme tavanneet. Kun kerroimme käyneemme Veikko Nevalaisen palaneen mökin tontilla, Kujala lausahti: "Niin, Veikko se lähti komeasti." Tuo kommentti oli enteellinen. Vajaat kymmenen vuotta myöhemmin, 27. tammikuuta 1992 Esa Kujala kuoli oman mökkinsä tulipalossa.

"No ette tavanneet rouva Kankaista? Kyllä se sinne Jäkäläkuruun on taas tänä kesänä tulossa. Sillä on parivuotias tytär perässä taapertamassa. Hyvä, että ette tavanneet. Revolveri on tuulitakin taskussa. Ei olisi päästänyt lähelle."

Pelle Kankainen oli ollut lähes 70-vuotias, kun

hän nai 45 vuotta nuoremman Hannelen, helsinkiläisen opiskelijatyttö. Tytärkin ehti siis syntyä. Pelle hukkuu marraskuuisella kalastusmatkallaan Inarin Muddusjärveen. Hannele muutti Inariin, asui Muddusjärvellä ja jatkoi kesäisin miehensä kullankaivuuta Jäkälä-äytissä. Ei se Hannele revolveristaan huolimatta mikään hurja nainen ollut, ystävällinen ja nauravainen kuulemma oli ja lähes kaksi metriä pitkä.

"Vai on Yrjö-poika hankkinut television", totesi Kujala, kun kuuli, että Korhosen katolla oli ollut antenni. "Ei se nyt ole kotona. Se on Tankavaarassa huuhtomassa kultaa turistien taskuista. Tulee tänne aina, kun kyllästyy tyhmiin kysymyksiin." Yrjö Korhonen oli ollut toinen Tankavaaran kultakylän perustajista. Toinen oli ollut Niilo Raumala.

Kerroimme tarkoituksenamme olevan patikoida Vaskojoelle. Kujala yllytti käymään paluumatkalla hänen valtauksellaan, näyttipä tarkan paikan vielä kartastanikin.

Jäkäläpäältä patikoimme luoteeseen Ladnjoivin rinteitä sivuten. Vaskojoen autiomaja Puordnajoien suussa oli mukava yllätys. Ilmavoimien säätiö oli rakentanut kämpän vuonna 1966, joten se oli Lapin autiomajaksi vielä nuori, vasta rippikouluikässä. Saimme kolmisin isännöidä kahdeksalle mitoitettua avointa pientä tupaa.

Lemmenjoen tarina jatkuu seuraavassa Vetoakselissa.

JARKKO HEINO

Kauko Kaskisen matkassa: Kymenlaakson autokilta esitteli Idän ihmeitä

Poikkesin Saimaan reissullani 8.11.20 tutustumassa "Idän ihmeisiin". Sovitusti tapasin Kymenlaakson autokillan kv Heimo Lepistön Utin ABC-asemalla, josta peräkanaa ajettiin läheiseen Utin Elämyskoneeseen. Täällä kv Ahti Hyppänen esitteli keräämiään Idän ihmeitä. Ja niitähän oli! Tietysti itselle tutuin oli piikkinokka GAZ-66, jollainen Sirkkalassakin oli. Täällä niitä oli kaksin kappalein, toinen oli Kymenlaakson autokillan entinen perinneauto, NCO-4- kilpinen, alkuperäisine peräkärryineen. Toinen oli Savon Prikaatissa palvellut samanlainen vm-71, SA-kilvin 3104, auto katsastettu siviilirekisteriin 13.11.20 ja sai CRA-39-kilvet. Tästä autosta otin kylmät tyypit, jopa minulle oli aikamoinen pujottelu ajajan paikalle. Auto oli toiminut radioautona, kaikki sähkölaitteet moottoritilassa oli häiriösuojatut, joten näkymä poikkesi paljon siitä, mikä Pobedassani oli 1970-luvun alussa. Ko GAZ:n moottori kävi tosi kauniisti, olihan autolla ajettu vasta hieman yli 7000 km, jonka jälkeen se oli siirretty varastoon. Huomioni kiinnittyi laturin toiseen hihnapyörään, siitä sai tarvittaessa

Radioauto GAZ:n moottoritilassa huomion kiinnittää runsas sähkölaitteiden häiriösuojaus sekä laturin tuplahihnapyörä.

Alkuperäisvalmisteinen peräkärry kuului Kymenlaakson Autokillan perinneauto GAZ vm. -66, NCO-4, varustukseen.

voiman radiolaitteiden akkujen latausta varten. Ja olihan sitä muutakin kalustoa paljon ja runsaasti, uudempaa mallia 4-veto maastohenkilöauto UAZ-469, pakettimalli UAZ, ZIL ja KrAZ, 6-pyöräiset ja -vetoiset kuorma-autot, joissa etuvetäjä sai kytkettyä päälle ja pois ohjaamosta kuten rengaspaineiden säädönkin, oli Atso-tykin vetäjä; telat. Itsellä kokemusta RAUK:sta 1968 ko laitteen (esitti panssarivaunua) suojamiehistöä kertausharjoitusporukan loppusodassa. Sitten oli panssarivaunu rakennettuna yleiskuljetukseen sopivaksi! Oli polkupyörää, perämoottoria, sivuvaunu Ural-moottoripyörä, kaikki tutussa armeijan vihreänharmaassa värissä. Poikkeuksen teki ainoastaan Belarus-traktori, se oli punainen.

Liittyen Kymenlaakson autokillan GAZ:iin kv Heimo Kivistö kertoi seuraavan tapahtuman v. 1990 loppukesältä. Hän osallistui silloin kv Ilkka Heikkilän kanssa mobilistien 1-päiväiseen Viipurin reissuun. Lähtö tapahtui Haminasta, mukana kymmenkunta mobiilia, henkilöitä parisenkymmentä. He liittyivät joukkoon Leikarissa. Ostoksia tehtiin Viipurissa mm ostettiin kultaa, joka oli edullista, mutta niin punaista. Ostospaikka löytyi taksin avustuksella. Paluumatkalle lähdettiin kukin autokunta oman aikataulunsa mukaan, eikä ajettu

Kv Kauko Kaskinen (vas) ja Kymenlaakson Autokillan kv:t Heimo Kivistö (sininen baretti) ja pipopäinen Ahti Hyppänen oikealla. Takana Savon Prikaatista hankittu GAZ vm. 71 radioauto, vielä SA 3104-kilvissä.

letkassa kuten tullessa.

Ilman suurempia kommelluksia ajettiin rajalle päin, kaikki vastaantulevat venäläiset autoilijat iloisesti moikkasivat kättä heilauttaen heitä, tullista kohtuullisesti läpi ja Suomen tulliin Vaalimaalle.

ISOT KIITOKSET Kymenlaakson autokillan kv:lle Heimo Kivistö ja Ahti Hyppänen, oli mahdolluttoman mukava tavata näissä automerkeissä, juhlatkani Saimaalle alkoi tosi hyvin.

Kv KAUKO KASKINEN

EBERSPÄCHER LISÄLÄMMITTIMET TURUN THERMOHUOLLOSTA!

Turun Thermohuollossa teemme Eberspächer lisälämmittimien asennukset, huollot ja korjaukset autoihin, veneisiin ja asuntoautoihin.

Lähetä viesti:

turun.thermohuolto@thermohuolto.fi,
soita **0207 980 280** tai tule liikkeeseen
ja kysy tarjousta palveluistamme!

Turun Thermohuolto Oy
Luolakalliontie 5, 21420 Lieto
www.thermohuolto.fi

**TURUN
THERMOHUOLTO OY**

HARKKA-YHTIÖT

— AUTOHINAUS —

- HUOLTO-ja korjaamopalvelut
- Kaikkien ajoneuvojen KATSASTUKSET *)
- PIKAPESU 24H. Myös isot pakettiautot.
- SCANDIA RENT autovuokraus
- Kuljetukset, ojastanostot, apukäynnistykset
- ROMUAJONEUVOJEN vastaanottopiste
- Noudamme romuautonne VELOITUKSETTA

Scandia Rent

HARKKA-YHTIÖT

- autohinaus-

Korinpunojankatu 1, 20320 Turku

www.harkka.com

Ryhmä Berger: Pentti Luhtala, Reino Mäkelä, Harri Lindroos, Veikko Mäkelä, Erkki Murtonen, Matti Niemelä, ryhmänjohtaja alikersantti Hannu Berger, ryhmän varajohtaja alikersantti Armas Kallio, Matti Mannonen sekä Rolf Lilja.

ALOKKAANA

2.Er.AutoK:ssa, saapumiserässä III/67

Olin mennyt kasarmille palvelukseenastumispäivänä 14.11. jo hyvissä ajoin. Olin saanut varusteet ja sovitellut niitä kaappiin. Jokin ruokailukin ohjelmaan kuului, mutta muutoin tupamme majoittuneet istuimme hiljaisina ja odotimme, mitä tuleman pitää.

Ensimmäinen päivä ja ilta kuluivat aikaa ja paikkaa tajuamatta. Seuraavana aamuna, tasan kello kuusi tupien ovet tempaistiin auki ja käytävältä kuului voimakas ääni: "Koulutusosastolla herätys!" Kaikki eivät olleet varmaan nukkuneet silmäystäkään, jotkut jonkin aikaa, mutta kunnolla ei varmasti kukaan. Kukaan ei oikein tiennyt, mitä kaikkea tämä herätys tarkoitti. Ne hyväuskoiset vapaaehtoiset, jotka myöhään illalla tehtyyn kyselyyn olivat ilmoittaneet olleensa jonkin verran tekemisissä sähkötekniikan kanssa, syyttivät tupien valot.

Sitten alkoi ennen näkemätön sekasorto. Vihasen näköinen alikersantti, jolla riippui peltinen kilpi kaulallaan, ilmestyi vuorollaan kunkin tuvan ovelle ja komensi tyyliin: "Tupa kaksi valmistautuu aamutoimiin, aikaa puoli minuuttia!"

Käytännöllisesti katsoen samaan aikaan hän komensi: "Tupa kaksi pesuhuoneeseen mars!" Pesuhuone oli ahdas välikkö vessan ja tupien välissä. Pesuaitaina oli betonipöytään upotettuja kuparisia, halkaisijaltaan ehkä 35 cm suuruisia puolipallon muotoisia kuppeja kahdessa rivissä, olisiko ollut yhteensä niin monta, että kaikki olisivat saaneet oman kupin käyttöönsä. Periaatteessa kuppien yläpuolella olevista hanoista sai tulemaan - tietenkin samanaikaisesti kaikista hanoista - paitsi jääkylmää, myös haaleaa tai kuumaa vettä. Sopivan lämpöisestä en muista kenenkään koskaan maininneen. Käytännössä vesi oli aina jääkylmää. Aikaa peseytymiseen oli ehkä puoli minuuttia. Muistan, että kerrankin eräs tupakaveri ei onnistunut avaamaan juuttunutta saippuakotelon kantta ennen kuin pesuaika päättyi. Pesuun myönnetty aika piti sisällään hampaiden pesun ja parran ajon. Tietenkin jokainen kävi hoitamassa hampaansa ja partansa jossain muussa välissä. Hampaiden hoitoa ei tosin vaikeasti mitattavana valvottu, mutta kun parran sängin pituus näkyi päälle, oli se yksi alokkaan kenttäkelpoisuuden mittareista. Alokas ● ● ● ●

Pertti Salosella oli niin voimakas parran kasvu, että hänen oli ajettava partansa kaksi kertaa päivässä.

Peseytymisen jälkeen oli sijattava vuode ja pukeuduttava palveluspukuun. Kun näistä oli selviytynyt, voi vaikkapa istuutua sängyn pätyyn jakkaralle odottamaan mitä seuraavaksi on tulossa. Käytävästä kuului: "Koulutusosasto! Valmistautukaa aamupalalle lähtöön! Aikaa puoli minuuttia!" Kaiken piti olla kunnossa eikä valmistautumisaikaa tarvittu. Joku istuskeli vielä, mutta se oli väärin. Alikersantti huomasi tämän ja huomautti terävästi: "Valmistautuminen huudettu, kuka vielä istuu?" Seuraavaksi meidät komennettiin tuvissa parijonoihin ja sitten tuvittain ulos muodostamaan nelijonoa ruokalaan lähtemiseksi. Ensimmäisenä aamuna saimme laahustaa jonkinlaisessa muodostelmassa ilman tahtia, mutta seuraavina kertoina opeteltiin sotaväen tavoille.

Pukeutuminen ei suinkaan kaikilta yksityiskohdiltaan ollut helppoa. Muutamille, mm. itselleni ja viereisen sängyn Pentti Luhtalalle aiheutti m36 asetakin kauluksen hakasten kiinnittäminen ongelmia ensimmäisten päivien aikana. Jos hakaset olisivat jääneet auki, olisivat ryhmärit suhtautuneet samoin, kuin alokkaalla ei olisi ollut mitään yllään. Ratkaisimme Pentin kanssa pulman niin, että kiinnitimme toistemme hakaset – ja vielä samaan aikaan, ettei kallisarvoista aikaa mennyt hukkaan.

Ensimmäiset päivät menivät kuin sumussa. Muistiin ei ole jäänyt paljon yksityiskohtia. Oli herätystä, peseytymistä, pukeutumista, sulkeisharjoituksia, ruokailuja, arvomerkkien ja käyttäytymisohjeiden opettelua, ja illalla lopuksi: "Koulutusosastolla – hiljaisuus!"

Aluksi järjestäytyminen vai paljon aikaa, koska ryhmänjohtajien täytyi selvittää perusteellisesti käytössä olevia jono- ja rivimuodostelmia sekä niihin liittyviä komentoja. Kun oli muutamana päivänä pihalla ryhmittäin harjoiteltu rivin muodostamista, asentoa, lepoa, kääntymistä ja tarpeen vaatiessa taakse poistumista, alkoi epämääräinen alokassakki muistuttaa sotaväen joukko-osastoa.

Sulkeisharjoituksiin tulivat aikanaan mukaan myös aseet. Sotilasmuistioni kertoo, että sain 245717-numeroisen kiväärin 17.11.1967. Varsinaiset kivääriotteet "olalle vie" ja "jalalle vie" eivät tuottaneet kellekään hankaluuksia, mutta taukojen ajaksi kiväärien pystyttäminen kekoon oli sen sijaan sattumanvaraisesti onnistunut, aikaa vievä temppu. Keko tuppasi kaatumaan.

Emme olleet ainoa porukka armeijan historiasa, joka on vaikeroinut tämän ongelman kanssa. Eräs työtoverini muisteli monta kertaa, kuinka

hänen ruotuväikiekanaan joukkueenjohtaja oli todennut: "Siinä se taas tauko meni kivääreitä kekkoon aseteltaessa."

Tavanomaisen jalkaväen sulkeisharjoitusohjelman lisäksi meillä pidettiin autojoukkojen sulkeisia. Pihalle oli pysäköity vierekkäin neljä "Vanikkaa", muutaman metrin päähän toisistaan. Ryhmän piti nyt asettautua autojen viereen niin, että kunkin auton kummallakin puolella seisoi yksi mies. Komento kuului: "Tehtävä ilmoita!" Kukin ilmoitti vuorollaan: "Auton kuljettaja!", "Apukuljettaja!", "Autonkuljettaja!" ja niin edelleen. Seuraava komento kuului: "Paikkaa vaihda!" ja sitten: "Tehtävä ilmoita!" Tätä jatkettiin, kunnes kaikki oppivat muistamaan, kummalla puolella autoa seisoo auton kuljettaja, kummalla puolella apukuljettaja.

Toinen nimenomaan automiehille tarkoitettu osio liittyi elävän kuorman lastaamiseen ja purkamiseen. Tässä kohdassa joku herkkähiipiäinen mamma saattaa sanella eriävän mielipiteen. Hänen tyttärenpoikaansa ei saa missään nimessä mennä nimittämään eläväksi kuormaksi. Joku enemmän kokenut pappa voisi tähän tokaista: "Parempi sekin kuin sanottaisiin kuolleeksi kuormaksi." Joka tapauksessa termiä käytettiin. Tehtiinpä vielä rajakin tiettyjen sotilasarvojen kohdalle. Mieleeni on jäänyt hokema: "Korpraali kuuluu miehistöön, miehistö kuuluu kuormastoon, kuormasto kuuluu lavalle ja pressun alla ollaan hiljaa!"

Elävän kuorman lastaaminen ja purkaminen joka tapauksessa kävi näin. Kuljettaja ja apukuljettaja irrottivat kuorma-auton perälaudan, asetuivat polviasentoon auton lavan taakse, kumpikin omalle puolelleen autoa, ja sijoittivat perälaudan pystyssä olevan polven päälle vaakasuojaan asetettuna. Käsky kuului: "Ajoneuvon nouse!" Nyt kuormaan komennetut kiipesivät perälaudaa astinlautanaan käyttäen kätevästi lavalle. Kuormaa purettaessa tapahtui muutoin samoin, paitsi että komento kuului: "Ajoneuvosta nouse!" Ja tietenkin, että nyt lavalta poistuttiin. Mielessäni ihmettelin ja ihmettelen vieläkin, kuinka lavalta laskeutumista voidaan kutsua nousemiseksi.

Autosulkeisiin kuului lisäksi komennot: "Moottori käynnistä!", jolloin käskyn antaja ikään kuin kiersi kampea sekä: "Moottori sammuta!", jolloin käskyn antaja ikään kuin käänsi virta-avainta. Käskijä oli ulkoa ja kuljettaja autossa, joten suullista komentoa ei voinut käyttää.

Myös tietopuolinen koulutus alkoi heti ensimmäisinä päivinä. Ensimmäisiä opeteltavia olivat arvomerkit ja käyttäytyminen eri tilanteissa. Käyttäytymisharjoituksiin oli laadittu valmiita malleja.

Hassuttelemassa:
Seisomassa Jaakko
Lehtonen, Tuomo kas-
kiniemi, Lasse Lehti,
Matti Mannonen ja
Harri Lindroos sekä
istumassa Markku
Laine, Matti Niemelä
ja Pentti Luhtala.

Oli paperille kirjoitettu erilaisia viestejä, joitten avulla harjoiteltiin asioimista aliupseerituvassa tai komppanian toimistossa. Yksi viesti kuului: ”Ylikersantti Patrakka ilmoitti, että tänään ei ole ensinkään varusvaihtoa.” Viesti piti osata sanalleen oikein. Ei kelvannut se, että varusvaihtoa ei ollut ollenkaan tai lainkaan. Ainoa oikea sana oli: ensinkään. Tämä ei ollut simputtamista tai ilkeilyä, vaan komppaniassa saapumiserästä toiseen jatkunut perinne, jonka alokkaat oppivat nopeasti oivaltamaan huumoriksi. Niin oli käynyt aikanaan meidän ryhmänjohtajillemme, niin kävi meille ja niin tulisi käymään seuraavillekin saapumiserille. Ylikersantti Patrakka nimittäin käytti aina juuri tätä melko harvinaista ”ei ensinkään”-ilmausta.

Esimiehet piti oppia tuntemaan ja tietämään sotilasarvoja myöten. Näihin kuuluivat ylimpinä puolustusvoimain komentaja, kenraaliluutnantti Yrjö Keinonen sekä sotilasläänin komentaja kenraalimajuri C.O. Lindeman. Omasta komppaniasta oli tunnettava upseerit, komppanianpäällikkö, kapteeni Erkki Santavirta, koulutusosaston päällikkö, yliluutnantti Virtanen sekä kuljetusosaston päällikkö yliluutnantti Wigrén. Koulutuksesta huolehtineet aliupseerit sekä ryhmänjohtajat oli myös tunnettava.

Laivaston sotilasarvot, arvomerkit, varsinkin hihamerkit olivat monelle tuskallista pänttäämistä, mutta sotilaskotiin ei ollut asiaa, ennen kuin nämä olivat hallinnassa. Kolmannen päivän iltana tämä jo sujui kaikilta ja niin oli varuskuntakortit suori-

tettu. Varuskuntakortti oli paitsi sotilaskotiin eli sotkuun, myös lomalle pääsemisen ehtona.

Vaikka siis periaatteessa kortin suorittanut tunsi kaikkien aselajien arvomerkit hihamerkkeineen, käytäntö oli vähän toinen. Noihin aikoihin piti tervehtiä paitsi kasarmilla, myös lomalla kaupungilla kulkiessaan jokaista ylempää sotilashenkilöä aina alikersantista lähtien. Kaupungin vilinässä merkit eivät tulleet vastaan pahvitaulusissa ja arvojärjestyksessä, vaan jonkin nurkan takaa yllättäen. Turun kaupungissa liikkui muitakin univormuun pukeutuneita, kuin sotilaita. Niinpä moni katsoi viisaammaksi tervehtiä kaikkia näitä, niin kuin esimerkiksi raitiovaunun kuljettajia.

Ryhmänjohtajat tekivät tupiin yllätystarkastuksia. Jos ei huomattu huutaa huomiota, heidän astuessaan tupaan, oli seurauksena yleensä: ”Tupa kaksi, ruokala kiertäen kaapeille järjesty!” Monta päivää eivät alikessut viitsineet tällaista tehdä. Tupavierailullaan he nopeasti tutustuivat uusiin miehiin ja savukkeiden tarjoaminen nopeutti tutustumista.

Joku autosotamies saattoi yrittää huijata alokkaita esiintymällä kotitekoisena vänrikkinä. Valvängskä tulla tupsahti tupaan kauluslaatoissaan messinkiniitit, jollaisia käytettiin hikinauhan kiinnittämiseksi asetakin kaulukseen. Niitit olivat huomattavasti upseerien ruusukkeita pienempiä enkä muista, että ketään olisi mennyt halpaan.

Varuskuntakortin suorittanut alokas sai alkaa käydä ilman ryhmänjohtajan seuraa, edellyttäen, ● ● ● ● ●

• • • • ettei ollut mitään, esimerkiksi siivouspalvelusta. Yleensä iltaruokailun jälkeen alkoi siivoustoimet. Jos jollekin tällöin saapui vieraita, vapautui tämä siivouksesta. Varsinkin eräälle tupakaverilleni lähes joka ilta näin. Juuri, kun aloitimme siivouksen, kuului käytävästä päivästäjän huuto: ”Alokas Lehti, vieraita portilla!” Lasse Lehti irrotti takin alle valmiiksi piilottamansa vyön ja kiinnitti sen paikoilleen ja hänen siivouksensa loppui siihen. Kun siivouksen jälkeen itse pääsin sotkuun, näin että Lassen vieras useimmiten oli itsellenikin työn kautta puoli tutuksi tullut, sittemmin ”pikkukamarineuvoksena” tunnettu komposti- ja ulkokuusi-asiantuntija Jukka Lindroos.

Lomalle pääseminen edellytti varuskuntakortin suorittamista, mutta myös että varusteet olivat kunnossa. Lähtijän täytyi vielä tehdä päivästäjälle ilmoitus lomalle lähtöaikaistaan. Tämän täytyi tapahtua tietyin sanoin, kuuluvalla äänellä, naama totisena, kolmen askeleen päässä päivästäjän pöydästä, ehdottomasti juuri oikean laudan takaa.

Olen kuvannut yksityiskohtaisesti melkein kaikkea, mikä alokkaan elämään tuolloin kuului. Nyt herää kysymys, eikö alokkaan tarvinnut noihin aikoihin käydä koskaan vessassa. Ei. Ei ainakaan toisten nähden. Koulutusosaston käytävän päässä oli vessa, jossa oli kuusi pyttyä vierekkäin. Ei ollut minkäänlaisia väliseiniä, umpinaisesta kopista puhumattakaan. Pyttyjä vastapäätä, toisella seinällä oli pisuaari, ruostumattomasta teräksestä valmistettu ränni, jota sentään rohkenimme muittenkin läsnä ollessa käyttämään tarpeen vaatiessa. Vessaosasto oli ryhmyrien ja alokkaiden yhteiskäytössä.

Häveliäisyssyistä pytyille ei juuri kukaan alokkaista rojhennut istuutua aikana, jolloin olisi voinut kuvitella jonkun muun saapuvan paikalle. Illan pitkinä tunteina yksi ja toinen pistäytyi tuvas-ta poissa ja tuli hetken päästä tai parin minuutin päästä takaisin. Tästä saattoi päätellä, että kyseessä oli maastotiedustelu. Jos oli vähän hajuakin siitä, että siellä olisi joku, palasi kaveri tuskallisena takaisin. Parin minuutin poissaolo viittasi siihen, että kärsivä lähimmäinen oli onnistunut käväisemään paikalla otolliseen aikaan. Turhaan ei näillä onnistuneilla reissuilla aikailtu. Parhaat mahdollisuudet osua sopivaan aikaan, oli klo 23 ja 06 välinen aika, jolloin huomiota herättämättä saattoi hiipiä hoitamaan omia asioitaan. Ryhmyrit jo liki vuoden palvelleena käyttivät vessaa täysin estoitta. Alokkailla asia oli ongelmallinen. Olihan meitä liki sata ja kuudesta pytyistä huolimatta oli käytössä tavallaan vain yksi vessa, koska haluttiin toimittaa asia muilta salassa. Tämä vaihe kesti tosin hyvin rajallisen ajan, ehkä viikon.

Kerroin aamutoimien suorittamisesta, jossa yhteydessä peseytyminen oli lähinnä vitsi. Onneksi Suomi on täynnä saunoja. Niitä on paitsi jokaisessa omakoti-, maalais- ja kerrostaloissa, myös kaikissa julkisissa laitoksissa. Paitsi Sirkkalan kasarmilla. Kävimme ne muutamat kerran, kuin kävimme, saunomassa Pääskyvuoren kasarmilla, jossa olikin oikein suuri ja hyvä sauna.

Alokasaikamme päättyi sotilasvalan vannomiseen Turun tuomiokirkossa 28.12.1967.

Kiltaveli **HARRI LINDROOS**

Oheinen teksti on mukailtu katkelma kirjoittajan vuonna 2008 julkaisemasta teoksesta ”Sirkkalan pojat”.

70v
1950-2020

VUOLA
Trucks and Trailers

*Tervetuloa viettämään
14-15.5. 2020
70-vuotta kestänyttä
matkaamme.*

AMMATTITÄIDOLLÄ PALVELEMME....

- KUORMA-AUTOJEN HUOLLOT JA KORJAUKSET
- KATSASTUSTARKASTUKSET JA KORJAUKSET
- PERÄVAUNUJEN KORJAUKSET JA HUOLLOT
- KEVYTPERÄKÄRRYJEN HUOLLOT JA KORJAUKSET
- AKSELEIDEN SUUNTAUKSET JA JARRUTYÖT
- ILMA-, KIERRE- JA LEHTIJOUSIEN ASENNUKSET JA KORJAUKSET

WWW.VUOLA.FI

Vuola Trucks and Trailers Voivalantie 28, 20780 Kaarina Puh. 0207 11 8830

Škodat myy

Rinta-Joupin Autoliike Oy

koko kansan autokauppaa

Avoimna: ma-pe 9-18, la 10-15

Automyynti: 020 777 2430

Varaosat: 020 777 2407

Huolto: 020 777 2406

Piiskakuja 10 Turku

Loistava valikoima
heti ajoon Volvoja
Lue lisää
keskusautohalli.fi

Rieskalähteentie 75, TURKU | 0207 218 120

Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

0207-numeroiden hinnat 8,35snt /puhelu sekä lanka- että matkapuhelin 17,17snt/min.

Kiltaveljien reissu vanhojen autojen maailmaan

Vastapainona koronaviruksen aiheuttamiin Kiltamme tilaisuuksien peruuttamisiin kävimme kv Pentti Rautasen kanssa 7.8.2020 Salossa tutustumassa Vainion Liikenteen museo-linja-autoon.

Oppaanamme toimi liikennöitsijä, kv Juhani Vainio. Bussi on Volvo B22 vm 1938, 30-paikkainen, Autokori Oy:n korittama, Hesselman puolidieselmoottorilla alunperin varustettu. Moottori on muutettu vain bensiinikäyttöiseksi 1950-luvun alkupuolella, mm sylinterikansi on vaihdettu, Sytytys on järjestetty magneton avulla. Vaihdon syynä oli moottorin runsas savutus ja paljon työtä vaatinut sytytystulppien puhdistus, joka piti suorittaa usein.

Auto oli liikennekäytössä peräti 60-luvun puoliväliin asti. Huomaa, ettei auto joutunut sotareisulle, sai olla kotirintama-ajossa!

Autolle suoritettiin täyskunnostus 70-luvun loppupuolella ennen firman täyttäessä 50-vuotta. Otin "kylmät tyytit" kuskin penkillä ja totesin, että nykybussin ohjaamo hanikoineen ja säätöineen on ihan toisesta maailmasta. Hienoin oli käsikäyttöi-

nen etuoven aukaisumekanismi krominkiiltävine kahvoineen.

Kokemuksia autosta minulla on matkustajana joskus 90-luvunpuolivälistä Vaskio-päivillä, kv Juhani Vainio toimi tuolloin kuljettajana.

Yhteisesti nautittujen kahvien jälkeen jatkoimme Rautasen Penan kanssa Hämeeseen Mobilia Museoon Juhani Vainion palatessa takaisin mökilleen Kemiöön.

Täällä on Vekka-Liikenteen entinen Volvo LV 85 vm 1938 (lahjoitettu museolle 6.8. 2002). Auto on sairaankuljetusasuun rakennettuna, varustettuna 8 kpl paareilla, jotka saatu lahjoituksena Panssariprikaatilta.

Auton ilmiasu antaa kalpean aavistuksen kaikesta niistä rankoista matkoista, mitä se ja sen kuljettajat ovat sota-aikoina joutuneet kokemaan. Tämäkin auto varustettiin häikäsaastuttimella, se sai peräänsä Värtsilä Oy:n valmistaman Otso-merkisen laitteen, josta jäljellä ovat vielä kannatus/asennuslaipat takapuskurin alapuolella. Talvisodassa YH:n jälkeen auto toimi 1. Mittauspatterissa.

Jatkosotaan auto joutui sairaankuljetusautok-

Kv Kauko Kaskinen ottaa "kylmät tyytit" museo-Volvon ratissa ja toteaa, että hallintalaitteita, katkaisimia ja kytkimiä on huomattavasti vähemmän kuin nykylinja-autoissa, jollaisilla hän viimeiset työvuotensa ajoi.

Kv Juhani Vainio esittelee Volvo-vanhuksen moottoritilaa, jossa ei ole enää alunperin siellä ollutta Hesselman-puolidieselmootoria.

Kv Pentti Rautanen nojailee Mobilia-museossa ent. Vekka-Liikenteen Volvon lokasuojaan. Auto määrättiin jatkosotaan 5. Divisioonalle alistetun 26. Kenttäsairaalan sairausauto-osastoon. Autoa ei ole entisöity.

si, taakse tehtiin pariovet paripotilaiden sisäänkantamisen helpottamiseksi, toisen puolen penkit poistettiin ja tilalle asennettiin neljä paaria. Kuljetustarpeen lisääntyessä loputkin penkit poistettiin ja saatiin neljä paripaikkaa lisää. Jatkosodan alussa auto on kuulunut 26. Kenttäsairaalan "muonavahuuteen".

Kovat kokemukset rasittivat ja kuluttivat autoa jonkin aikaa sodan jälkeen todettiin moottorin olevan aivan loppu ja se vaihdettiin 6-sylinteriseen Buickin moottoriin. Tämä oli huomattavasti alkuperäistä pidempi, että sitä varten piti jäähdytintä siirtää eteenpäin, samalla piti runkopalkkejakin jatkaa. Samoin vanhat Volvon pystyrivoitetut konepellit, Vanajan Autotehtaalla tehtiin uudet kup-

pimaisilla aukoilla varustettuna, vaurioituneet lokasuojat vaihtuvat uudemmanmallisiin "Patanokka"-Volvon vastaaviin. Moottorina jälleen Volvon bensakone

Tästäkin autosta olen "kylmät tyypit" ottanut; oli mukava vertailla kahta samanikäistä autoa ottaen huomioon mikä niiden käyttöhistoria on ollut.

Kiitokset kv Juhani Vainiolle ja Mobilian museomestari Tommi Aromaalle, jotka mahdollistivat meille entisille linja-automiehille näin kokemusrikkaan päivän. Retkemme päättyi Vehoniemen Automuseon kiiltäviin ajoneuvoihin tutustumiseen.

Kv:t **KAUKO KASKINEN** ja **PENTTI RAUTANEN**

Raisio:

K-Center • Voudinkatu 5
ark. 9-20 • la 9-18 • su 12-16

Rusko:

Ohjaluodontie 2
ark. 9-18 • la 10-15

www.raisionykkosapteekki.fi

**Kaikkien ajoneuvojen katsastukset,
rekisteröinnit ja vakuutukset meiltä
vaivattomasti**

Tuulissuontie 34, Lieto
P. 02 4364300
Ma – Pe 8 - 17
www.wp-katsastus.fi

**RENGAS
TURKU OY**

**DRIVE-IN
RENKAANVAIHTO**

**PAIKALLINEN
ASIAANTUNTIJA
AUTOLLESI**

RENGASTURKU.FI

HUITTISTEN PORTTI

HÄRKÄPAKARI

★ **HESBURGER** ★

Avoinna
klo 10-23

- VIIHTYISÄ TAUKOPIKKA
- MEILLE ON HELPPO TULLA
TERVETULOA!

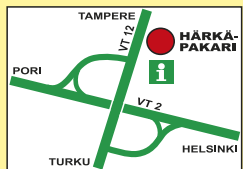
Kotoista ruokaa
joka päivä
Yli 200
asiakaspakkaa
Hyvät paikoitustilat

Avoinna:
ma-pe 5.30-23
la 6.30-23
su 7.30-23
puh. 02 565 000

Otto.

NESTE

LAUKKU-CENTER

Avoinna su-pe 10-18, la 10-16 tai sop. muk.
puh. 0440 565 021

Risto Rytin katu 2, Huittinen
info@harkapakari.fi • www.harkapakari.fi

Market
ma-la 7-22, su 9-22

Phänomen "Ilmiö"

Varsinais-Suomen teillä

1950-luvun alussa Mynämäen teillä ja aina Turussa asti ajeli ruma pakettiauto, saksalaisvalmistainen Phänomen. Se oli isäni, kivikyläläisen kauppiaan ja maanviljelijän Aulis Heinon kulku- ja kuljetusajoneuvo, jonka rumuutta häpesin kavereitteni edessä. Mukavaa

Gustav Hiller valmisti kolmipyöräisiä Phänomobil-autoja vuosina 1905- 1912. Kuvasin vuoden 1912 auton mobilistien Päijät-Hämeen ajoissa kesäkuussa 2016. Autossa on 4-sylinterinen 4-tahtinen 900 cm³:n moottori, joka vaihdelaatikkoineen lepää kokonaan etupyörän päällä. Phänomobil painaa 220 kiloa ja sen huippunopeus on 50 km/h. Autoa ohjataan tangolla.

Nastolalainen Olavi Veijalainen entisöi tulipalossa vaurioituneen auton uskomattomin ponnistuksin. Veijalainen itse ajoi Phänomobilillaan koko 125 kilometrin ajoreitin.

sen kyydissä kuitenkin oli, kun pääsi isän mukana Turkuun. Sillä myös harjoittelin kytkintoiminnot ja vaihtamiset kotipihalla. Vasta myöhemmin olen tajunnut, että autolla oli kunniakas historia.

Aloitetaanpa alusta. Vuonna 1888 Karl Gustav Hiller oli perustanut Saksin osavaltion Zittauhun verstaan ja alkoi valmistaa tekstiilikoneita ja pian myös polkupyöriä, joiden merkiksi tuli Phänomen, suomeksi Ilmiö. Polkupyöristähän alkaa monen autotehtaan tarina. Moottoripyörät tulivat Hille- rin ohjelmaan vuonna 1900. Trafin ajoneuvotilasto tuntee edelleen useita Phänomen-moottoripyöriä Suomessa. Ensimmäinen auto oli kaksisylinteri-

Phänomen Granit 1500 A tuli tuotantoon vuodesta 1940 alkaen Saksan sotavoimien "kevyempänä hyötyajoneuvona". Kuvan ambulanssiversioita tuotiin Suomeen kuusi kappaletta. Autossa oli ilmajäähdytteinen 2 700 cm³:n ja 50 hevosvoiman moottori. Auto painoi 3 700 kiloa. Energiana oli sekä bensiini että petroli.

Phänomen-Werken tehtaot jäivät sodan jälkeen pahasti tuhoutuneina ja koneistot ryöstettyinä DDR:n puolelle. Tehtaot kunnostettiin ja Phänomenista kehittyi meilläkin melko yleinen IFA Granit –kevytkuorma-auto. SA-Kuva.

Pakettiautoksi muokatun vuoden 1943 Phänomen-ambulanssin kuvasin kotipihallani Mynämäen Kivikylässä. Mynämäkeläinen Jussi Suominen oli ostanut ambulanssin armeijan kuljetusvälinevarikon huutokaupasta. Hän vaihtoi ilmajäähdysteisen moottorin tilalle Chevroletin nestejäähdysteisen koneen, jonka takia keula oli rumasti rikottu.

Sota-ajan muistoina autossa olivat paksut, luodinkestäviksi väitetyt pellit ja lasit, mikä lisäsi painoa. Suuren kokonaispainon takia kantavuudeksi hyväksyttiin vain 750 kiloa. Se oli varmasti ollut pettymys. Lavalle kyllä mahtui tavaraa, minkä takia isäni nappasi ylipainosta muutaman sakonkin. Kojelaudassa olivat pitimet konepistoolia varten, lattiasa keskuspainevoitelun pumppu sekä hana, josta polttoaine oli voitu kääntää bensiinistä petroliin. Autossa oli näin ollen myös kaksi polttoainetankkia.

• • • • • sellä moottorilla varustettu kolmepöyräinen Phänomobil vuodelta 1905. Nelipyöräiset Phänomen autot tulivat vuonna 1912. Kaikki Phänomenit olivat ilmajäähdysteisiä. Vuonna 1918 yhtiö muutettiin osakeyhtiöksi nimellä Phänomen-Werke Gustav Hiller AG.

Vuodesta 1940 Phänomen alkoi tuottaa Saksan sotavoimien Wehrmachtin käyttöön niin sanottuja kevyempiä hyötyajoneuvoja, joista yleisin oli 2 700 cm³:n ja 50 hevosvoiman moottorilla varustettu. Kantavuutta oli maksimissaan 1 500 kiloa. Autosta oli erilaisia versioita. Suomen puolustusvoimat osti vuonna 1943 kuusi Phänomen-ambulanssia. Mobilistien ”grand old manin” Kai Lauri Bremerin isä palveli Utissa Lentorykmentti 3:ssa, jossa tuolloin 8-vuotias Kai näki Phänomen-ambulanssin.

Hän on muistellut, ettei siitä Utissa tykätty, vaan se vaadittiin vaihtamaan muuhun autoon.

Puolustusvoimat myikin viisi näistä ambulansseista jo 1945. Siviilissä oli kova pula autoista. Näin yksi näistä joutui mynämäkeläiselle Jussi Suomiselle, joka ”tuhosi” harvinaisen auton rakentamalla siitä pakettiauton. Ilmajäähdysteinen moottori vaihdettiin 1920-luvun Chevroletin kuusisylinteriseen rivimoottoriin. Moottorin koon ja nestejäähdistyksen takia keula rikottiin ja hitsailtiin sitten rumasti kokoon. Oli varmasti suuri pettymys, että suuren kokonaispainon takia autoon hyväksyttiin kantavuudeksi vain 750 kiloa. Tällaisena ajoneuvon osti isäni, joka ajoi sillä kauppatavaraa vuosina 1950 -1954.

JARKKO HEINO

KAIJOKINEN

Porin osaston poikkeuksellinen vuosi

Hyvät kiltasisaret ja -veljet tuon tässä esille näkemyksiäni ”tuoreena” puheenjohtajana osaston toiminnasta. Kun on ollut aktiivisessa toiminnassa Killassa yli viisikymmentä vuotta ja siitäkin ajasta jo aikaisemmin osaston puheenjohtajana kaksikymmentä vuotta. Tältä pohjalta ajatukseni eivät taida olla aivan ”tuoreita”, mutta yritän parhaani saada osaston toiminnan jatkumaan. Ilmoitin osaston syyskokouksessa 2019, etten voi perhesyiden vuoksi toimia aktiivisesti. Vuoden 2020 syyskokouksessa tilanteeni oli muuttunut ja lupauduin mukaan Killan hallitukseen sekä osaston puheenjohtajaksi saadakseni elämäni toimintaa.

Mennyt vuosi oli maailmanlaajuisesti pysäyttävä ja meidän ihmisten oli pakosta muutettava elintapojamme pysyäksemme terveinä. Meidät yli 70-vuotiaat asetettiin kahdeksi kuukaudeksi lähes totaaliseen karanteeniin. Tämä oli kova paikka kun oli totuttu kulkemaan ja kokoontumaan yhteiseen kanssakäymiseen. Käsitykseni mukaan vaikkakin kuulumme ns. riskiryhmään, niin meitä tarvitaan monessa toiminnassa. Yhdistystoiminnat ja kokoontumiset kahviloissa pysähtyivät lähes kokonaan. Kasvomaskin käyttö tuntuu olevan erittäin vaikeata, vaikkakin olemme televisiossa nähneet kiinalaisten käyttäneet sitä jo vuosikymmeniä, kun tuo ilman laatu on siellä tosi huono.

Satakunnassa on kaksi isoa varuskuntaa, joissa kummassakin koulutetaan vuosittain satoja moottoriajoneuvojen kuljettajia. Olemme olleet vuosittain mukana palkitsemassa parhaiten menestyneitä kuljettajia esimiesten ehdotusten mukaisesti. Kummasakin varuskunnassa olemme järjestäneet vuosittain

kahdet liikennevalistustilaisuudet. Nämä kaikki toiminnot ovat nyt peruttu pandemian takia, mutta kun toiminta jälleen alkaa tarvitsemme tekijöitä, joten tulethan mukaan.

Osaston vuoden 2020 kevätkokous saatiin pidettyä ajallaan vaikkakin juuri sinä päivänä tuli määräys, että karanteeni alkaa viikon kuluttua. Raasin perheleiri pidettiin kuukauden normaalista ajankohdasta myöhemmin, kun varaushetkellä ei tiedetty voidaanko sitä järjestää ollenkaan. Syyskokous pidettiin sovittuna ajankohtana, viikon ennen Raasin perheleiriä jolloin voitiin sopia vielä leirin viime hetken järjestelyt. Joulupuurotilaisuus jouduttiin perumaan viime hetkellä, kun tuli voimaan yli kymmenen henkilön kokoontumiskielto sisätiloissa.

Katse tulevaisuuteen, järjestämme erilaisia kiltatilaisuuksia viranomaisten sallimissa puitteissa. Osaston vuoden 2021 kevätkokousta ei pidetä. Osaston toimintapäiväksi on varattu toukokuun 21, merkitkää kalenteriinne. Silloin järjestetään kevätretki tai jotain muuta toimintaa, odotamme ehdotuksianne. Tilaisuuden järjestämisen edellytyksenä on, että se voidaan toteuttaa ilman rajoituksia, joten seuratkaa Killan nettisivuja ja ollaan puhelimitse yhteydessä. Raasin perheleiri pidetään 20. – 22.8. Arvoisat kiltasisaret ja -veljet osallistukaa kiltatoimintaan, niin voimme järjestää erilaisia kiltatilaisuuksia myös täällä Satakunnassa. Kuten tiedätte minulle voi aina soittaa tai lähettää sähköpostia, muita sosiaalisen median kanavia ei minulla ole käytössä, eikä ”sihteeriä”.

KAUKO SAARINEN

Valitse yksityinen palveleva katsastusasema!

**Katsastus
Enola, Salo**

Helsingintie 68, 24100 Salo
www.salonkatsastus.fi

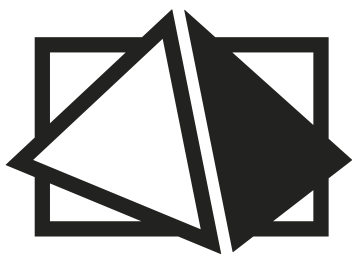

**Loimi
Katsastus**

Turuntie 26b, 32200 Loimaa
www.loimikatsastus.fi

Palvelemme teitä tilausajoissa.
Ota yhteyttä ja toteutetaan yrityksenne tarpeisiin sopiva tilausajo.
Tervetuloa kyytiin!

**LOIMAAN
KIVI 1921**

**VAIHTOAUTOT
HUOLTOPALVELUT**

Automyynti: Loimaa 020 799 5600 Forssa 010 411 4431
Huolto: Loimaa 020 799 5616

UUDET SUZUKIT
SUZUKI

**AUTOTALO
PELTARI**

**Monen merkin
autotalo**

**Huittinen-Pori-Raisio
autotalopeltari.fi**

ANTIN ARKISTO

Autojoukkojen Turun kilta on pitänyt vuosikokouksiaan silloin tällöin myös maakunnissa.

Maaliskuun 14. päivänä 2009 kevätvuosikokous oli Säkylässä Talvi- ja Jatkosotamuseossa. Ennen kokousta museota esitteli museon hoitaja, sotakamreeri Ilpo Nurmi (ylhäällä rappusilla).

.....

www.mynaliikenne.fi
lehtonen@mynaliikenne.fi

MYNÄLIKENNE

Keskuskatu 56, 23100 Mynämäki

- ✦ tilausmatkat ✦ bussivuokraukset
- ✦ päivämatkat ✦ matkasuunnittelu
- ✦ 14-62 paikalliset turistibussit

Tuure Lehtonen: 040 541 6308

Karri Lehtonen: 0400 431 740

Toimisto 24 h: (02) 430 3012

Fax: (02) 432 2664

TASOA
KOTIIN

Katso jälleenmyyjät nettisivuiltamme.

VIENTIKIVI OY FINLAND

Pähkinäkuja 6, 27430 Panelia | puh. 02 531 6100 | www.vientikivi.com

- vesijohto- ja viemäryöt • lämmityslaitteistot • ilmanvaihto
- sprinkler, automaattiset sammutusjärjestelmät
- LVI-suunnittelu ja valvonta • öljypoltin asennus ja huolto

Hanakat[®]
JOTTA KOTI TOIMISI

F

TALOTEKNIikka
FORSBLOM OY

MYynti • ASEnnus • HUOLTO

Soliniuksenkuja 1 • 21200 Raisio

Puh. (02) 414 4600

www.forsblom.fi

Turun LVI Piste Oy

- LVI-suunnittelu • Kylpyhuoneremontit
- Maalämpöratkaisut • LVI-tarvikkeet
- Kylpyhuonekalusteet

*Tervetuloa palvelemaan
LVI-alan
erikoisliikkeeseen!
Ma-pe 8-17*

TERVETULOA PAIKALLISEEN PANKKIIN

– meillä on aikaa sinullekin!

Juha Niemelä, toimitusjohtaja

POP Pankki

Lieto, Hyvättyläntie 10, puh. 02-4711 400
Turku, Kauppiaskatu 9, puh. 02-4711 470
poppankki.fi/lieto

Liikekiinteistöjä ja kehityshankkeita
Turun alueella

FÖRBOM
KIINTEISTÖYHTIÖT

Lisätietoja kohteista ja hankkeista:
Yrjö Förbom | 0400-377 241

www.forbom.fi

Kun sanottava
pitää laittaa paperille...

www.euraprint.fi

**Pikkubussien 1-22-paikkaa
vuokraus ja myynti**

Puh. 0400 527121, Jari Mäki

Bussikauppa.fi

Kompurointia konemiehen taipaleella

Sain aiheen, kun tyttären poika ei Fergusonia ajaessaan saanutkaan vauhdissa muutettua pienempää vaihdetta. Autokoulussa ei puhuttu mitään välikaasusta ja kaksoispolkaisusta.

Nuorukaisena sain jatkuvasti kuulla, etteivät vaihteet saa narahtaa. Vaihdelaahtikotremontit ovat kalliita. Kerrottiin tarinaa syntymästä saakka kuurosta miehestä, joka ajoi mekaanisvaihteista kuormaajaa. Sen kuskin vaihteet eivät koskaan narahtaneet. Siihen täytyy olla tuntuma, sanottiin.

Niinpä me harjoittelimme utterasti. Meillä oli Zetor 25 K / vm. 57. Siinä oli viitosen ja kuutosen väli juuri tarkoitukseen sopiva. Yhtenä päivänä (vanhempien ollessa lähetysjuhilla) jyskytimme kylän poikien kanssa koko päivän. Ja opimme. Eikä Zetorkaan hajonnut.

Sitten meille tuli Valmet 361 D. Siinä oli kerta kaikkiaan mahdotonta vaihtaa vauhdissa viitoselta kuutoselle ja takaisin. Samoja koneita tuli myös Puolustusvoimille. Siellä kiellettiin vauhdissa vaihtaminen. Niin paljon niitä oli rikottu. Toisaalta kuutosella liikkeellelähtö käy kytkimen päälle. Hiukan sitä sai lievitettyä lähtemällä nelosella ja siitä varovasti siirsi aluevaihtovivun nopealle puolelle.

Kytken käyttö

Kytken luistattamisella peloteltiin niin paljon, etten ole tähän ikään mennessä vielä tuhonnut yhtäkään kytkintä.

Vielä suurempi synty oli jalan pitäminen kytkimen päällä. Fordson Dexta-traktorissa oli kytkinpoljin sijoitettu niin, että jalka suorastaan sopi siihen luontevasti. Fordin huoltomiehet olivat kehittäneet Dextan kytkinremontin suorastaan taiteeksi. Liiterin lattialla Dexta poikki. Uusi painelaakeri ja takaisin kokoon. Sekuntikellosta katsoivat aikaa.

Liukkaan kelin kokemuksia

Meillä oli 58-mallinen Skoda Octavia ja naapurissa samanlainen. He hankkivat taakse Turun Kelhun kehittämät tappirenkaat nastoilla. N olivat niin kalliit, että koko pitäjällä puhuttiin. Naapurin Matti näytti Skodallaan aikamoisia temppuja. Mutta ei

se Skoda kesärenkaillakaan ollut hassumpi ajaa. Kerran tulin yhteen kurviin hiukan liian lujaa. Nosti jalan kaasulta, jolloin se puski suoraan vasemmalle puolelle ojaan. Vasta paljon myöhemmin kuulin neuvon, että tuossa tilanteessa pitää kytkin painaa pohjaan.

Myöhemmin meillä oli vanhoja Mersuja. Joisakin kurveissa hidaskin vauhti oli liikaa. Pari kertaa selvisin uhkaavasta tilanteesta painamalla kytkintä.

Pieni vika, mutta paljon turhaa remonttia

Meillä oli sellainen Fordson Major, joka kävi muuten hyvin, mutta ei sietänyt kovaa kuormitusta. Polttoainesuodattimia vaihdettiin. Huoltomies kävi monta kertaa. Lopulta vei ruiskupumpun Diesel-korjaamoon. Siellähän ei sanota sadalla eurolla päivääkään. Ammattiylpeyttä. Ei mitään vikaa pumpussa. Puhuin asiasta Maamiesseuran kokouksessa. Lupasin laittaa lehteen ilmoituksen ja palkkion, kuka saa Majorin kuntoon.

Seuraavana aamuna yksi paikallaolijoista tuli meille mukanaan vanha polkupyörän pumppu. Otettiin polttoainetankin alta sen putken auki. Pumppasi pari kertaa sinne tankkiin päin. Se oli siinä.

Yksi Natikka-merkinen traktori teki sitä, että välillä starttaa välillä ei. Menin oikein expertti-autosähkömiehelle. Hän antoi kunnostetun starttimoottorin ja sai vanhan tilalle. Ei vaikutusta. Seuraavaksi käskettiin uusia virtalukko. Se piti ostaa alkuperäisenä, kun halvempi tarvikelukko ei sopinut. Ei korjaantunut. Siinä oli sellainen turvajärjestelmä, että se starttasi vain, kun kytkin oli pohjassa. Sen katkaisijan vaihtaminen ei auttanut. Solenoidin päästä lähtee pieni herätevirtajohto ylös. Lopulta yksi amatööri huomasi, että se yläpään liitin oli hellässä. Ei pyytänyt palkkaa vian korjaamisesta. Ainoastaan kehuja.

Mersun kansia ja muuta kallisarvoista

Olin joskus ihmeteltyt, kun Mersun lattialla tuntui makeasta mausta päätellen olevan pakkasnestettä. Mistähän lie kotoisin.

Yhtenä pakkasaamuna lämpömittari nousi pu naiselle. Sammutin moottorin. Hain yhden talon

kaivosta jääkylmää vettä jäähdyttäjän täyteen, ja matka jatkui. Lämmityslaitteen kraanat olivat vuotaneet.

Muutaman kuukauden kuluessa alkoivat oireet ilmaantua. Lopulta vesi ei pysynyt enää missään. Korjaajakin ihmetteli, kun kannesta jokainen väli oli halki.

Vielä yhden toisenkin Mersun kannen onnistuin tuhoamaan. Sitten vasta sain neuvon. Jos joudut lisäämään kuumaan moottoriin vettä, niin koneen pitää olla käynnissä.

Yksi Mersu alkoi täristää jalkoihin. Korjaaja vaihtoi kardaaniakselin kannatuslaakerin. Kerroin hänelle, että yhden työkaverin autoon oli tullut samanlainen vika alustasuojauksen yhteydessä. Täri-nä lisääntyi. Seuraavaksi uusittiin vaihdelaatikon päässä oleva laakeri. Täri-nä tuli sietämättömäksi. Menin oikein Mersu-expertille Loimaalle. Sanoi, että tämä pitää tasapainottaa. Vein sen Saloon. Siellä veistelivät alustamassaa kardaanista pois.

Fordin ongelma

Mondeosta hävisi jäähdytystettä. Yksi taidokkaan pidetty korjaaja sanoi paisuntasäiliön vuotavan. Hänellä sattui olemaan käytetty. Ei auttanut. Vietiin oikein merkkikorjaamoon ja mitattiin paineet. Ei vikaa kannentiivisteessä.

Tieto ongelmasta kantautui naapuripitäjään. Sieltä tuli yksi kuorma-automies (killan jäsen). Otti sen paisuntasäiliön korkin. Puhalsi paineilmalla röörit auki. Ja rupesi pelittämään.

Oli meillä kerran onneakin. Ferguson oli alkanut pitää käynnistäessä sellaisia pussauksia. Yksi naapurin kaveri sattui paikalle, kun minä starttasi. Sanoi heti, että siitä vuotaa imusarjan hehkutulppa ja päästää polttoainetta männän päälle. Heiltä oli mennyt kampiakseli poikki samasta syystä. Kustannukset arvaattekin. Tämä siksi, kuinka tärkeää on, että ihmiset puhuisivat kokemuksistaan. Toisaalta, jos kaiken tietäisi jo nuorena, niin ei täällä jännitystä olisikaan.

MARKKU LAURINEN
MELLILÄ, 0400 905 483

Viherlassila

Alakyläntie 2-4, 20250 TURKU • www.viherlassila.fi

Maanpuolustustahto Suomessa

Toimittaneet:

Teemu Häkkinen, Miina Kaarkoski, Jouni Tilli

Gaudeamus 2020, sivuja 309

ISBN 978-952-345-083-7

Helsingin Sanomat uutisoi viime joulukuussa seuraavasti: ”Valtaosa suomalaisista haluaa osallistua maanpuolustukseen.” Lehti viittasi viimeisimpään Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan kyselyyn.

Suomalaisten maanpuolustustahtoa on mitattu jo 1970-luvulta alkaen juuri Maanpuolustustiedotuksen suunnittelukunnan kysymyksellä: ”Jos Suomeen hyökätään, niin olisiko suomalaisten puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta?”.

Viime vuoden loppupuolella julkaistu kirja Maanpuolustustahto Suomessa kertoo, että tätä kysymystä käytetään suomalaisten yleisen maanpuolustustahdon tason mittaamiseen, ja vastauksen osoittamilla prosenttiluvuilla on näkyvä asema suomalaisten turvallisuus- ja puolustuspoliittisessa keskustelussa.

Teoksen mukaan tämä yhden kysymyksen näkökulma on kuitenkin suppea, eikä se ota huomioon kaikkia niitä tapoja, joilla kansalaiset sitoutuvat oman maan turvallisuuden eteen tehtäviin ponnisteluihin.

Kirja muistuttaa, että historiallisten kokemusten perusteella suomalaisten maanpuolustustahto yhdistyy usein sotilaallisiin tapahtumiin. ”Myös muunlaiset kriisit voivat pakottaa kansalaiset ponnistelemaan yhteisen turvallisuuden eteen. Maailmanlaajuinen COVID-19-viruspandemia on esimerkki ei-sotilaallisesta kriisistä. Tulevaisuudessa yhteiskuntaa voi horjuttaa uuden pandemian lisäksi myös moni muu uhka, kuten ilmastonmuutos.”

Kirjan kirjoittajat korostavat toki, että yhteiskunnan turvallisuuden säilyttäminen on oleellinen osa myös Suomen maanpuolustusta. Maanpuolustuksen käsite tulisi nyt sopeuttaa muuttuvaan ajankuvaan, jotta kansalaiset osallistuisivat yhteiskunnan turvallisuuden ylläpitämiseen.

Teoksen johdanto-osassa sanotaan: ”Maanpuolustustahto kertoo kiinnostavalla tavalla ympäröivästä yhteiskunnasta. Se on myös viesti, joka voidaan osoittaa moneen eri suuntaan. Tasavallan presidentti Sauli Niinistö viittasi esimerkiksi korkeaan maanpuolustustahtoon ulkovalloille suunnatussa puheessaan vuonna 2016.”

Käsityksemme suomalaisten maanpuolustustahdosta ja siinä tapahtuvista muutoksista ovat perustuneet kyselytutkimuksiin. Maanpuolustustahti Suomessa -kirja kyseenalaistaa nämä menetelmät. Se on ensimmäinen teos, jossa puolustustahtoa selvitetään monelta eri näkökulmalta koko itsenäisyytemme ajalta. Vastauksia haetaan kysymyksiin mm, miten pasifismin nousu, kylmän sodan päättyminen ja naisten vapaaehtoinen asepalvelus ovat muuttaneet käsityksiä maanpuolustuksesta.

Kirjaa ovat olleet kirjoittamassa 13 merkittävää tutkijaa, joista pääosa Maanpuolustuskorkeakoulusta ja Jyväskylän yliopistosta.

Ennakkoluuloton lähestymistapa auttaa hahmottamaan, miksi maanpuolustustahti on edelleen niin ajankohtainen suomalaisessa rauhan ajan yhteiskunnassa.

Maanpuolustustahti Suomessa -kirjaa ei voi lukea kuten romaania. Se valottaa meille tärkeää asiaa, maanpuolustustahtoa, monelta eri kulmalta. Maanpuolustuksesta kiinnostuneiden kannattaa tähän teokseen tutustua.

ESKO KUJANPÄÄ

Robert Brantberg

Mannerheim Koko tarina

readme.fi

ISBN 978-952-321-633-4, 440 sivua

Oulussa asuva kirjailija Robert Brantberg, s. 1950, on Teknillisen korkeakoulu kasvatti, joka laivanrakennusta ja tuotantotaloutta opiskeltuaan täydensi osaamistaan Helsingin yliopistossa (kansantalous) ja Tampereen yliopistossa (journalismi). Hän ammentaa laajasta tietopankistaan faktoja tietokirjailijana ja sotahistorioitsijana.

Vuoden sotakirjaksi hänen teoksistaan on vuonna 2009 valittu Kaukopartioritari, vuonna 2013 Arnold Majewski – Rukajärven legenda ja vuonna 2014 Tiedustelueversti Reino Hallamaa – Voiton avaimet.

Sain tämän kirjan tyttäriltäni Isänpäivänlahjaksi, he kun tietävät minut elämäkertojen lukijaksi. Ihme kyllä, etten tuntenut Robert Brantbergiä edes nimeltä, vaikka tämä kirja on jo hänen 30. teoksansa. Hiukan kyllä lohdutti se, ettei päätoimittajakaan tiennyt mitään Brantbergista.

Kirja on selkeästi rakennettu ja helppolukuinen. Se seuraa kronologisesti CGE Mannerheimin toimeliasta elämää lapsuudesta Louhisaaresta, kouluajoista Helsingissä ja Haminassa, työskentelystä tsaarin armeijan upseerina aina kuolemaan Sveitsin Lausannessa 27.1.1951.

Minun oli ainakin helppo lukea ja eläytyä kirjailijan tarinaan, josta selviää perhetaustojen lisäksi tsaarin upseerin virka-asuntojen osoitteet, laatu ja koko hevostalleineen.

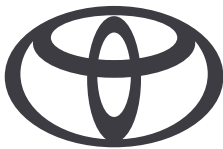
Sisällysluettelo ja luvut otsakkeineen tekevät teoksesta tietosanakirjan tapaisen, josta lukija löytää tarvitsemansa helposti myös jälkikäteen.

Suosittelen luettavaksenne! Tämän kirjan kautta ymmärrätte, miten Marskimme on todella ansainnut kunnioituksen ja arvostuksen SUURIMPANA SUOMALAISENA.

Lukuterveisin!

Kiltaveli **JOMPE VILJANEN**

0400 120 206

AUTO-CENTER

• Tiilenlyöjankatu 7, 30100 Forssa • Lamminperä 8, 32200 Loimaa
• Allastie 2, 21200 Raisio

www.toyotaautocenter.fi

MATKAILUTOIMIKUNTA TIEDOTTAA

Koronan kurittaessa meitä edelleen raskaasti kovi-
villa rajoituksilla matkustamisessa ja sulkemalla
paikkoja. Näitä ohjeita on syytä noudattaa nöyräs-
ti, että säilyisimme ankaralta taudilta.

Meidän ryhmä kuuluu riskiryhmään, ja odotam-
me rokotusten alkua, joka sekä tuntuu takkuavan.

Matkailutoimikunnalla ei paljon ole uutisoita-
vaa kun ei ole menneitä matkoja eikä uusiakaan.

Työn alla on kuitenkin Viron Saarenmaanmatka
10.-12.5. johon ilmoittautuneita on tullut kiittä-
västi, tätä kirjoittaessani oli muutama paikka va-
paana. Toivottavasti rajoitukset aukeavat ja matka
voitaisi tehdä suunnitelman mukaisesti.

Toimintasuunnitelmassa 2021 ei siis suunnitel-
missakaan ollut ennen toukokuuta mitään ennak-
koon ilmoitettua muuta kuin viralliset kokoukset
ja varaus Porin kesäretkeen 21.5.-2021.

Jos nyt kuitenkin korona antaa mahdollisuuden
ennen Vetoakseli 2 ilmestymistä niin tapahtumista
ilmoitetaan killan kotisivuilla ja TS- kiltapalstalla
sekä aktiivisella ”puskaradiolla”.

Pidetään itsestämme ja kavereista huolta sekä
otetaan rokotukset kun niitä saadaan.

Hyvää kevään odotusta!

ANTTI AHOLA

Liity joukkoomme!

Katso tarkemmin

www.ajkturku.net

TEBOIL PAIMIO

- Arkilounas klo 10-15
- Kotipizza & Rolls & Wings
- Pikapesu 24h
- Mullat, kuivikkeet, hiilet, polttopuut
- Elintarvikkeet
- Nestekaasut
- Voiteluaineet (myös suuret astiat)
- Vuokraus: autot, paljut, peräkärret...

Sauvontie 9, 21510 Hevonpää
puh. (02) 475 3200 www.starrent.fi

TEBOIL

Tulevaa toimintaa

Seuraa tapahtumailmoituksia
nettisivuiltamme: www.ajkturku.net

KEVÄTVUOSIKOKOUS

Autojoukkojen Turun kiltä ry:n kevätvuosikokous pidetään Upseerikerho Säkylässä,
13.3.2021 klo 12.00, Huovintie 23, 27800 Säkylä.
Bussikuljetus Heikkilän hiekkakentältä klo 10.00
Aloitamme kokouskahvitarjoilulla klo 12.

Everstiluutnantti Jorma Varjonen esitelmä "Porin
Priikaati ja kuljettajakoulutus"
Kalusto esittely

Esillä ovat sääntöjen kevätkokoukselle
määräämät asiat

Kokouksen jälkeen on mahdollisuus maksullisen
ruokailuun; hyvä ja monipuolinen lounas hintaan 10
euroa. Ilmoittautumiset 03.3.2021 mennessä killan
toimistoon keskiviikkoisin klo 18–20, puh 02 237 7945
tai kiltä@ajkturku.net

HALLITUS

SALO - LOIMAAN OSASTON

VUOSIKOKOUS

Salo - Loimaan osaston kevätvuosikokous pidetään
Juhlapalvelu Marja Kankareen tiloissa, Perniöntie 11,
24100 Salo, tiistaina 09.03.2021 klo 16,00.

Esitelmän pitää MPK:n valmiuspäällikkö Minna
Nenonen. Hän kertoo MPK:n nykytilasta ja
muista toimista.

Esillä sääntöjen määräämät asiat ja muut esille tu-
levat asiat. Kokousedustajat käyttävät kasvomaskia
koronatilanteen takia .

Loimaalaiset kimppakyydillä,
Tapani Åhlman hoitaa puh. 040-836670 .

Kahvitarjoilu + pieni illtapala.

Tervetuloa!

HALLITUS

OOPPERAMATKA SAVONLINNAAN

Huom!!

Pidennys ilmoittautumisaikaan!!

Savonlinnan oopperajuhlat, Carmen 9. – 10.7.2021
Carmen on kiihkeä ja kesytön. Se on vapaan nai-
sen tottelematonta rakkautta, polttavaa intohimoa,
mustasukkaisuutta ja kohtalonuskoa.

Yhden yön Savonlinnan matka, yöpyminen Ke-
rimäen hotelli Varpu.

Tervetuloa nauttimaan matkasta ja Olavinlin-
nan tunnelmasta!

Matkan hinta (min. 30 hlöä) 359 eur/hlö H2,
H1 lisämaksu 60 eur.

Hintaan sisältyy: bussimatkat, reitti alustavasti
Turku-Loimaa-Lahti-Savonlinna, Carmenin lippu
(9-7) A-katsomo, riveiltä 2 – 3, kuljetukset perillä,
hotelli Varpu, majoitus H2 huone, ilmastoitu, aa-
miaisella www.hotellivarpu.fi

Aikataulu sovitaan vielä tarkemmin ryhmänke-
rääjän kanssa.

Toim.maksu 5 eur/lasku.

SITOVAT ILMOITTAUTUMISET

29.3.2021 MENNESSÄ.

Marja Hautalahti 050-3592731

Vastuullinen matkanjärjestäjä Matka-Viitala.

Puh. 044 040 5140

.....

KEVÄTRETKI

Suunnitteilla kevätretki Pöytyälle Enkelipuistoon
23.4.2021 n. klo 16.00 (tarkentuu myöhemmin).

Tutustumme Kyösti Iitin opastuksella alueeseen,
käydään kahvilla ja ollaan yhdessä.

Ilmoittautuminen Marja 050-3592731

.....

Toimintasuunnitelma 2021

TAMMIKUU

- Päivystys 20.1.
- Päivystys 27.1.
- V - S:n Marsalkka Mannerheimin muistotilaisuus

HELMIKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 3.2.
- Päivystys 10.2.
- Päivystys 17.2.
- Kiltalehti 1/2021, 20.2.
- Päivystys 24.2.

MAALISKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 3.3.
- Päivystys 10.3.
- Osastojen kevätkokoukset:
- Pori 8.3. Porissa
- Salo 9.3 Salossa
- Kevätvuosikokous. 13.3.
- Päivystys 17.3.
- Päivystys 24.3.
- Päivystys 31.3.

HUHTIKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 7.4.
- Päivystys 14.4.
- Päivystys 21.4.
- Päivystys 28.4.

TOUKOKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 5.5.
- Saarenmaa 10–12.5.
- Päivystys 12.5.
- Kiltalehti 2/2021, 20.5

- Päivystys 19.5.
- Porin kesäretki 21.5.
- Päivystys 26.5.

KESÄKUU

- Lippujuhlapäivä 4.6.
- Kotiuttamisjuhlat joukko-osastoissa
- Päivystys 2.6.
- Killan toimisto suljettu 9.6.
- Killan toimisto suljettu 16.6.
- Killan toimisto suljettu 23.6.
- Päivystys 30.6.

HEINÄKUU

- Päivystys 7.7.
- Savonlinna ooperajuhlat Carmen
- Reinon päivän risteily 18.7.
- Killan toimisto suljettu 14.7.
- Killan toimisto suljettu 21.7.
- Killan toimisto suljettu 28.7.

ELOKUU

- Päivystys 4.8.
- Päivystys 11.8.
- Kiltalehti 3/2021, 20.8.
- Raasin perheleiri 20–21.8 Porin osasto
- Päivystys 18.8.
- Päivystys 25.8.

SYYSKU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 1.9.
- Päivystys 8.9.
- Osastojen syyskokoukset:

- Pori. 6.9. Porissa
- Salo. 7.9. Loimaalla
- Syysvuosikokous. 11.9.
- Päivystys 15.9.
- Päivystys 22.9.
- Päivystys 29.9.

LOKAKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 6.10.
- Päivystys 13.10.
- Laivakokous 19.–20.10.
- Päivystys 20.10.
- Päivystys 27.10.

MARRASKUU

- Kiltailta Heikkilän s. koti 3.11
- Päivystys 10.11.
- Päivystys 17.11.
- Kiltalehti 4/2021, 20.11.
- Päivystys 24.11.

JOULUKUU

- Kunniavartiot Itsenäisyyskivellä
- 6. ja 24.12.
- Päivystys 1.12
- Porin puuro juhla 13.12
- Pikkujoulu Heikkilän s. koti 15.12
- Päivystys 22.12.
- Päivystys 29.12.

Yhteenveto hallituksen kokouksesta

Autojoukkojen Turun Killan hallituksen kokous pidettiin 28.1.2021 Juhlapalvelu Marja Kankareella Salossa. Kokouspaikalla noudatettiin korona sääntöjä eli istuttiin väljästi, jokaisella oli suusuoja ja kädet pestiin, kun tultiin kokouspaikalle.

Kokouksessa vahvistettiin Killan kevätkokouspaikka, joka on poikkeuksellisesti Porin Prikaatin upseerikerho. Hallitus päätyi tähän valintaan, koska upseerikerholla on tilavampaa ja on helpompi noudattaa turvaetäisyyksiä. Kokous järjestetään lauantaina 13.3.2021 klo 12,00 alkaen. Tarkemmat tiedot ovat vielä erikseen lehdessä.

Kokouksessa käytiin sääntöjen 8 § edellyttämät

asiat. Pääpaino on vuoden 2020 tilinpäätöksessä. Hallitus kävi läpi tilinpäätöksen ja päätti esittää sitä vuosikokouksen vahvistettavaksi.

Rahastonhoitaja Mauno Lindgren esitteli vuoden 2020 tilinpäätöksen ja sihteerin esitteli toimintakertomuksen. Toimintakertomuksesta huomaa, että vuosi 2020 oli matkojen ja tutustumisten suhteen hiljainen johtuen tästä korona tilanteesta. Muutamia tilaisuuksia kylläkin oli, mutta ei yhtä paljon kuin muina toimintavuosina.

Hallitus valitsi uudeksi internet – sivujen vastavaksi Jouni Koivuviidan. Edellinen internet – sivujen vastaavana oli tähän asti Antti Joutsela.

TERVEISIN SIHTEERI

Rannikkolaivaston varusmiesten joulukuun kotiuttaminen

Elämme edelleen koronan puristuksessa. Tapahtumia hoidetaan joko etänä tai virtuaalisesti eikä varsinaisia kotiuttamiskahvittelaisuuksia järjestetty.

Elämä sekä toiminta kuitenkin jatkuu ja varuskunnassakin yksi ikäluokka oli päättämässä varusmiespalvelustaan ja kotiutettiin.

Autojoukkojen Turun kilta palkitsi tavanomaisesti **kuljettajaristillä** sekä **Autokiltojen aatelia kirjalla** 16.12.2020 kotiutetun alikersantti Samuli Pinomäen 8 HLV / 2 KULJVKÖ.

ANTTI AHOLA

Porin prikaatin 18.12.2020 kotiutuvien varusmiesten palkitseminen.

Johtajakoulutuksen saanut:

Kersantti Kosonen Jesperi Mikael

Killan kunniakirjalla ja Kuljettajaristillä

Kuljettajakoulutettu varusmies:

Korporaali Raikunen Niko Lauri Einari

Killan Kunniakirjalla ja solmiopidikkeellä

Ammattipätevyys koulutuksessa menestynyt:

Korporaali Salovaara Jani

Killan Kunniakirjalla ja kalvosinnapeilla

Miehistön esimerkillisestä palvelusta:

Korporaali Tuomi Eino Juhani

50 € stipendillä

Kuljettajakoulutettu varusmies:

Korporaali Kuutti Taave

Vehon Kunniakirjalla

Koronatilanteen vuoksi ei kotiuttamistilaisuutta voitu järjestää, vaan puheenjohtaja Seppo Punna toimitti palkitsemismateriaalin prikaatiin yliluutnantti Marko Heinolle, edelleen asianomaisille jaettavaksi.

Niinisalon kotiuttamistilaisuudessa 17.12.2020 palkitut varusmiehet:

Killan kuljettajaristi

Alikersantti Ville Markus Koskiranta

Killan kunniakirja ja solmiopidike

Jääkäri Niko Henrik Sainio

Veho Hyötyajoneuvot kunniakirja

Jääkäri Roope Rasmus Leinonen

Hyötyajoneuvosi varustelut tarpeidesi mukaan koko Suomen alueella

Ota yhteyttä ja kysy lisää!
www.mat-car.fi

MC-Team Oy

Tuijussuontie 7, 21280 Raisio

puh. 02 436 6300

sales@mat-car.fi |

www.mat-car.fi

YRITYSLASKENTA LAVERNA OY AUKTORISOITU TILITOIMISTO

* KAUPPAREKISTERI ASIAT

* YRITYSKIRJANPIDOT

Raisiontori 5, 21200 Raisio

Puh. 02- 4380201, mail. laverna@saunalahti.fi

VIKING

Tekisikö mielesi merimaisemiin tuulettumaan?

Punaisilla laivoilla nautit Itämeren parhaasta keittiöstä ja säästät ostoksissa maahintoihin verrattuna!

Arvostettu My Care -verifiointi kertoo, että Punaisilla laivoilla matkustat turvallisesti myös pandemian aikana. Lue lisää vikingline.fi

VIKING LINE

Liity joukkoomme!

Autojoukkojen Turun Kilta ry. perustettiin vuonna 1963 vaalimaan 2. Er. Autokomppaniassa saatua maanpuolustus- ja automieshenkeä. Automiesten koulutus Turussa aloitettiin Sirkkalan kasarmi-alueella. Sieltä autokomppania siirrettiin vuonna 1970 Heikkilän kasarmille, jossa se toimi vuoden 2002 loppuun. Tällöin 2. Er. Autokomppania lakautettiin. Nykyisin automiesten koulutus tapahtuu Säkylässä, Porin prikaatissa. Automieshengen vaalimisen lisäksi killan päämääriin kuuluvat toimiminen yhdyssiteenä jäsenistön välillä, autojoukoissa palvelevien varusmiesten viihtyvyyden edistäminen, historiallisten perinteiden vaaliminen ja vaikeuksiin joutuneiden veteraanien ja jäsenien tukeminen.

Liittyminen

Autojoukkojen Turun Kilta ry. on maanpuolustusjärjestö, johon voivat liittyä kaikki, sotilasarvoon katsomatta. Killassa on siten vastakotiutunut autosotamies, komppanian päällikkö ja rykmentin komentaja *kiltaveljiä*, eivät muuta.

Killan toiminnan suunnan ja sisällön määräävät killan jäsenet. Toivottavasti Sinäkin vastaisuudessa olet päättämässä kiltasi toiminnasta.

Kiltasi mukana pääset verestämään muistoja ja käymään "vanhoilla taistelupaikoilla", kuten esimerkiksi Raasissa, Heikkilässä ja monessa muussa sellaisessa paikassa, johon pelkkänä siviilihenkilönä ei ole edes pääsyä. Tule mukaan!

.....

LEIKKAA TÄSTÄ

AUTOJOUKKOJEN TURUN KILTA RY

Ylännkatu 16 I, 20540 TURKU, puh. 02 237 7945

Anon, että minut hyväksyttäisiin Killan jäseneksi ja ilmoitan seuraavat tiedot:

Suku- ja etunimet _____

Arvo tai ammatti _____

Lähiosoite _____

Postinumero ja -toimipaikka _____

Sähköposti _____ Puhelin _____

Syntymäaika ____/____ 19____ Syntymäpaikka _____

Joukko-osasto _____

Sotilasarvo _____

Päiväys ____ / ____ 20____ Allekirjoitus _____

• • • • • Toimintamuodot

Liikenneturvallisuustyö on maanpuolustushenkilöiden kiltamme yksi tärkeimpiä toimintamuotoja. Kiltamme kouluttajat käyvät useita kertoja vuodessa eri varuskunnissa antamassa liikennevalistusta ja -koulutusta. Toinen toimintamme painopiste on vanhat autot. Killassamme on useita museoautoharrastajia. Tarvittaessa tietoa ja apua löytyy alalta runsaasti. Kiltamme ylpeys on Suomen vanhin uutena tuotu ja käytössä ollut, nyt täysin entisöity Orient vm. 1906.

Muita toimintamuotojamme ovat tutustumiskäynnit tehtaisiin, tuotantolaitoksiin ja yrityksiin. Jäsenistömme tekee myös useita ulkomaanmatkoja vuodessa erityisesti sotahistoriallisiin kohteisiin. Näiden lisäksi järjestetään muita virkistymistilaisuuksia kuten tansseja ja pikkujouluja.

Jäsenistö

Killassamme jäsenmäärä on noin 1300 ja naisosastossamme on lisäksi 100 jäsentä. Olemme yksi suurimmista killoista Suomessa.

Pääasiallinen toiminta-alueemme on Varsinais-Suomi ja Satakunta. Pääpaikkamme on Turku. Kiltamme kuuluvat myös toimeliaat alaosastot Porissa sekä Salo-Loimaalla.

Vetoakseli

Kiltamme jäseniin pidetään yhteyttä neljä kertaa vuodessa ilmestyvällä Vetoakseli-lehdellä. Siinä kerrotaan menneistä tapahtumista ja tiedotetaan tulevasta toiminnasta. Lehdessä on myös muita mielenkiintoisia artikkeleita ja kirja-arvioita.

Lähde mukaan!

Toivottavasti mielenkiintosi heräsi tämän lyhyen Turun Autojoukkojen Killan esittelyn myötä. Jäseneksi liittyminen kannattaa ja se on helppoa. Täytyy oheinen jäsenanomus ja postita se jo tänään!

www.ajkturku.net

LEIKKAA TÄSTÄ

*Vapaaehtoista
maanpuolustusta jo
vuodesta 1963*

Kirje-
posti-
merkki

Autojoukkojen Turun Kilta ry

Ylännkatu 16 I

20540 TURKU

Ansioimerkit 2021

Autojoukkojen Turun killan hallitus on kokouksessaan 13.10.2020 päättänyt jakaa ansiomerkit seuraaville miesjäsenille. Merkit luovutetaan kevätkokouksessa joka pidetään Heikkilän sotilaskodissa 13.3.2021. kello 12.00 alkaen.

Ilm. Killan toimistoon 03.3.2021 mennessä puh. 02 237 7945. tai sähköposti: kilta@ajkturku.net

Kulta

Saarinen Veli-Matti
Saarinen Arto Sakari
Mäkelä Jari Antero
Kataja Seppo
Kunnas Riku Sakari
Koivula Petri Mikael
Kenola Keijo Antero
Koli Mika Johannes
Suominen Ilkka Kristian
Ääritalo Marko Juhani

Hietämäki
Mietoinen
Huittinen
Karkkila
Kuusisto
Forssa
Honkajoki
Paimio
Lappi
Taivassalo

Hopea

Pusala Kalevi
Kallio Tuomas
Toivonen Mika Juhani
Holmberg Roger Anders
Ketola Jani Sakari

Mietoinen
Masku
Turku
Turku
Pertteli

Kukila Lasse
Mikkola Mauno Mikael
Palokangas Ari
Pirttilahti Henri Mikael
Suuronen Pasi Petteri
Forsström Per-Ole Eino
Kerke Lars Kimmo
Lapinlahti Mikko Johannes
Lindgren Matti Kalevi
Loijas Jouko Antero

Pronssi

Aavasaari Kai Johannes
Laine Matti Tuomas
Mäkiö Pentti Juhani
Rantanen Pekka
Harala Veikko Pellervo
Heinonen Harri
Lamminen Jukka Mikael
Rosenlund Markku Ilari
Suvinen Juhani
Grönnvall Jaakko Antti
Harjula Erkki Johannes
Karunen Timo Ilmari
Päkkilä Martti
Salonen Teuvo
Arola Taisto Muisto Erik
Mäkelä Jouko Jorma Mikael
Pukkinen Alpo
Suominen Pentti Olavi

Turku
Turku
Raisio
Turku
Sauvo
Helsinki
Helsinki
Lieto
Turku
Pori

Turku
Otalampi
Loimaa
Turku
Lokalahti
Masku
Piikkiö
Turku
Turku
Turku
Turku
Sadonmaa
Turku
Loimaa
Kauttua
Turku
Pietarsaari
Laitila

KORVAUSPALVELUA,

*joka sujuu niin
kuin pitääkin*

if.fi/yritys
010 19 15 00

Ole huoletta. Me autamme.

Merkkipäivät

93 v.

3.5. Heinonen Heikki Sampu

90 v.

4.4. Lehtinen Mauri Juhani Turku

85 v.

14.3. Kylä-Utsuri Risto Loimaa
7.4. Kaartovuori Kalevi Kaarina
25.4. Katava Ensio Taisto Paimio
13.5. Levoranta Antti Juhani Sastamala
14.5. Helenius Pekka Olavi Äetsä
14.5. Ståhlberg Veikka Olavi Kaarina

80 v.

8.3. Suominen Pentti Olavi Laitila
9.3. Jousi Pekka Piispanristi
12.4. Karonen Reima Jouko Säkylä
28.4. Vuorinen Hannu Turku
4.5. Mäki Veikko Olavi Turku
16.5. Jaakkola Heikki Heimo Mynämäki
16.5. Seitz Samuli Untamo Raatala
25.5. Sillanpää Uolevi Urpo Pori
26.5. Toivonen Seppo Turku

75 v.

4.3. Lehtinen Pentti Juhani Riihikoski
6.3. Pietilä Tarmo Nousiainen
27.3. Alikorpi Arto Antero Littoinen
28.3. Peltonen Kauko Antero Kaarina
2.4. Antola Heikki Tuomas Säkylä

3.4. Jokiniemi Aulis Risto O Punkalaidun
8.4. Heino Kari Touko Huittinen
9.4. Henriksson Henry G Turku
14.4. Olli Jouni Nousiainen
19.4. Koski C/O Kaunisto
Martti Johan Lieto
27.4. Santala Seppo Paimio
9.5. Kerke Lars Kimmo Helsinki

70 v.

14.3. Leijon Esko Ilkka Olavi Tammiainen
23.3. Hellberg Erik Roger Parainen
17.4. Lindqvist Timo Juhani Littoinen
20.5. Säilä Jukka Oiva Pori

60 v.

6.3. Kalli Juhani Loimaa
11.4. Virtanen Pekka Tapani Letku
17.4. Seikola Veli Antero Taivassalo
21.4. Haapasalo Markku Olavi Helsinki
25.4. Järvinen Timo Eino Masku

50 v.

5.3. Boman Petteri Jussi Turku
21.3. Merinen Ari Heikki T Taivassalo
3.5. Vanha-Perttula Jussi T Loimaa
16.5. Toivonen Mika Juhani Turku

Kiltalehti julkaisee merkkipäiväpalstallaan jäsenien merkkipäivät jäsenluettelon perusteella. Jos syystä tai toisesta haluat kieltää merkkipäiväsi julkaisemisen, ilmoita asiasta hyvissä ajoin killan toimistoon. S-posti: kilta@ajkturku.net. Posti: Killan toimisto, Ylännkatu 16 I, 20540 Turku.

Autojoukkojen Turun kilta ry tuotehinnasto 1/2021

Adressi 13,00 €
Automies baretti + kokardi 20,00 €
Automiesbaretin kullattu kokardi 45,00 €
Kiltapinssi 1,00 €
Orient kuva historiikki ja kehys 15,00 €
Takkimerkki klubitakkiin ja kiinityslevy 5,00 €
Solmio 20,00 €
Solmioneula kullattu 30,00 €
Kalvosinnapit kullattu 55,00 €
Vaunumerkki 35,00 €
Kuulakarkikynä 2,00 €
Lippis 12,00 €

DVD:et

Killan 50 v. juhlat 15,00 €
Salon 50 v. juhlat 15,00 €
Porin 50 v. juhlat 15,00 €
Oikealla kaistalla 25 v. 15,00 €
Suomi 100 v. juhlat 15,00 €

Kirjat

Autoilumme 1900-39 ja Cadillac 40,00 €
Puolustusvoimien Autovarikko
1939-2007 35,00 €
Marsalkka Mannerheimin Mercedes 770 30,00 €
Suomi Kylmässä sodassa 25,00 €

Kiitokset

Kilta julkaisee Kiitokset-palstalla lyhyitä kiitostekstejä, jotka voi lähettää killan toimistoon s-postilla: kilta@ajkturku.net tai postissa Killan toimisto, Ylänekatu 16 I, 20540 Turku.

Kiitos 75 v. Muistamisesta. *Lasse Väkevä*

Kiitän Autojoukkojen Turun kiltaa, Porin osastoa ja Salo-Loimaan osastoa merkkipäiväni muistamisesta. *Yrjö Kaasalainen*

Sydämellinen kiitos merkkipäiväni huomioimisesta. *Seppo Reunanen*

Kiitos muistamisesta! *Aaro Villanen*

Lämpimät kiitokset Autojoukkojen Turun killalle merkkipäiväni huomioimisesta

Matti Alitalo

Kiitän Autojoukkojen Turun kiltaa sekä Porin osastoa ja Salo-Loimaan osastoa merkkipäiväni muistamisesta. *Jukka Rantanen*

Lämpimät kiitokset Autojoukkojen Turun killalle merkittävästä huomionosoituksesta vuosikouksessa ja merkkipäiväni muistamisesta.

Hannu Mäkilä

Lämmin kiitos kaikille merkkipäiväni huomioimisesta. *Timo Sunnari*

Kiitän Autojoukkojen Turun kiltaa merkkipäiväni muistamisesta. *Erkki Suominen*

Lämmin kiitos Autojoukkojen Turun killalle merkkipäiväni huomioimisesta.

Jarmo Tapio

Päivystysvuorot

4.3.-27.5.2020

killan toimistolla klo 18-20.

3.3.	A. Ahola
10.3.	B. Ahti - A. Wallenius
17.3.	H. Haarla - E. Huisko
24.3.	S. Punna - M. Lindgren
31.3.	R. Koskinen - K. Kaskinen
7.4.	A. Ahola
14.4.	H. Haarala - E. Husko
21.4.	S. Punna - M. Lindgren
28.4.	H. Haarla - Eero Huisko
5.5.	A. Ahola
12.5.	B. Ahti - A. Wallenius
19.5.	H. Haarla - Eero Huisko
26.5.	S. Punna - M. Lindgren

Seuraava Vetoakseli-lehti ilmestyy 19.5.2021.
Siihen tarkoitettu aineisto on toimitettava killan toimistoon 4.5.2021, mennessä.
Materiaalia voi lähettää myös sähköpostilla osoitteella vetoakseliesko@gmail.com

Tomi Harkka kiittää lämpimästi Autojoukkojen Turun kiltaa merkkipäiväni muistamisesta

Kiitokset Autojoukkojen Killalle merkkipäiväni muistamisesta. *Teuvo Suominen*

ASENTO! Annan käskyn kiitämisestä: merkkipäiväni on ohi. **Kiitän** Kiltaa muistamisesta! LEPO! *Esko Pitkänen*

Hyvät neuvot kaupan päälle jo vuodesta 1954

VESI-RAUTA

LVI TUKKU- JA VÄHITTÄISMYYNTI

ORIKEDONKATU 34 TURKU PUH 0400 29 26 26

AVOINNA: MA-PE 8-16.30

Palautusosoite: Ylänekatu 16 I, 20540 TURKU

HUOLEHDIMME VASTUULLISESTA KIERRÄTYKSESTÄ

Jäteöljy on vaarallista jätettä. Huolehdimme niin teollisuuden, maatalouden kuin liikenteen synnyttämästä vaarallisen jätteen noudosta ja sen asianmukaisesta kierrättämisestä.

Helpota yrityksesi arkea varaamalla säännöllinen jäteöljyn nouto.

Tilaa öljyjätteen nouto

www.jäteöljy.fi

TerveysHelpin avulla etälääkäri- palvelut ovat siellä missä liikut

Asiakkaanamme saat yhteyden terveydenhoidon ammattilaisiin näppärästi puhelimen kautta TerveysHelpin avulla missä ikinä liikutkaan. Jos sinulla on LähiTapiolan henkilövakuutus, palvelumme on jo käytössäsi!

Tutustu TerveysHelppiin ja lataa sovellus:
lahitapiola.fi/terveyshelpi

TerveysHelppi: Mehiläinen Oy
Henkilövakuutukset: LähiTapiolan alueyhtiöt,
LähiTapiola Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö.

